

EL
ESPORTIU DE CATALUNYA

9

609

 milions

LA INVERSIÓ EN FITXATGES

L'èxit del Barça no té preu

En l'última dècada, el Madrid s'ha gastat 462 milions més i ha assolit molts menys triomfs

1.071

 milions

2014 tenim la fórmula

Catalunya figura en el calendari provisional del mundial de F-1 de l'any que ve, que no preveu cap gran premi a València

CIRCUITCAT

FUTBOL

La situació del Girona, a debat

Quinze persones de l'entorn del club valoren la falta de davanters, l'economia i la resposta de l'afició

"Sempre prefereixo ser pocs i bons que no pas molts i tenir jugadors per tenir", diu Matamala

 Pàrquing Propi
 Vine i carrega al moment
 Segueix-nos
 Tel. 902 909 500
 www.elreidelarajola.com

COMPACT 30x85
 11'95 € / m²
 Ivory
 Grafito
 Especial Porcellànics tot massa

HABITAT 30x85 I 60X60
 11'95 € / m²

114729-107441w

AVUI FA... Jordi Camps

Primer títol de Jordi Tarrés

1987 TRIAL. Jordi Tarrés va aconseguir el primer dels seus set títols mundials de trial en el Gran Premi de Suïssa, la penúltima prova del mundial del 1987, que es va disputar a Grimmelalp. El pilot de Rellinars, pilotant una Beta, va aconseguir a

Suïssa la sisena victòria, la quarta consecutiva, de la temporada, i el seu rival per al títol, el francès Thierry Michaud, va ser cinquè. Tarrés, de 20 anys, va guanyar la prova de Suïssa amb 27 punts d'avantatge sobre Donato Miglio. Tarrés era el primer català campió del món. ■ FOTO: EL 9

L'adéu de Chris Evert

1989 TENNIS. Chris Evert va jugar el seu últim partit en l'obert dels Estats Units en perdre en els quarts de final contra Zina Garrison. La nord-americana deixava el circuit als 34 anys, havent guanyat 1.309 partits que li van donar 157 títols individuals, dels quals 18 de tornejos del Gran Slam en les 34 finals que va disputar entre els anys 1973 i 1988. Va ser la número 1 del món de manera consecutiva entre el 1975 i el 1978. ■ FOTO: EL 9

1958 NATACIÓ. Es disputen a la piscina de Montjuïc els primers campionats d'Espanya de natació sincronitzada.

1987 CICLISME. El ciclista irlandès Stephen Roche guanya el mundial i completa un any rodó després d'haver guanyat també el Giro i el Tour.

1994 NATACIÓ. Franziska van Almsick supera el rècord del món dels 200 m lliure (1:56:78) en la final del mundial de Roma que neda perquè la federació alemanya obliga una companya seva a renunciar-hi.

2002 ATLETISME. La selecció catalana s'enfronta amb les de Cuba, Iugoslàvia i la Gran Bretanya a l'Estadi Olímpic.

2012 CICLISME. Gemma Abant guanya el seu tercer títol mundial de bicictrial.

2012 NATACIÓ. La federació espanyola anuncia a Anna Tarrés que no la renova com a seleccionadora espanyola de sincronitzada.

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon

2014-2016-2020

A quatre dies de l'11 de setembre té més possibilitats Madrid de fer uns Jocs Olímpics que Catalunya de convocar un referèndum.

PUGEN I BAIXEN

PETE MICKEAL
BÀSQUET

La greu malaltia del nord-americà ha estroncat la seva carrera al Barça, que ha decidit prescindir de l'aler pels malaurats informes mèdics negatius.

SALVADOR SERVIÀ
AUTOMOBILISME

El Circuit de Catalunya que dirigeix Servià ha aconseguit figurar en el calendari provisional de curses per al mundial de fórmula 1 del 2014.

BARÇA
POLÍTICA

La Plataforma Pro Seleccion Esportives Catalanes i l'ANC han aconseguit aliar-se amb el Barça perquè la Via Catalana del dia 11 travessi el Camp Nou.

CATALANS DE COPA
FUTBOL

El Sant Andreu, l'Olot i el Nàstic van començar amb bon peu la singladura en la copa desfent-se dels seus rivals, amb especial eufòria dels olotins.

DE CAP

I si guanya Madrid?

Si guanya Madrid? Uns Jocs Olímpics a 500 quilòmetres de distància sempre és una bona oportunitat per gaudir de l'espectacle esportiu més impactant a escala mundial. Cada dia no pots veure les grans estrelles de l'esport a dues o tres hores amb tren d'alta velocitat o a una d'avió. Mentre anem fent via, també suposaria el salvavides dels molts esportistes catalans. De fet, alguns ho han plantejat com l'única via de subsistència de les beques i els plans d'inversió en un context global de retallades. Situació d'emergència que denota com és de fràgil l'estructura que sustenta l'esport. I si guanya Madrid? D'entrada, la precandidatura dels Jocs Olímpics d'Hivern de Barcelona-Pirineus 2022 quedaria tocada i enfonsada. Seria totalment inviable que resultés un èxit.

S'hauria de replantejar per més enllà o directament desmarcar-la en un calaix. Un cop més, Madrid-Barcelona són vasos comunicants. De l'èxit o el fracàs d'un en depèn l'èxit o el

fracàs de l'altre. També resultaria difícilment digerible l'onada d'espanyolisme i el bombardeig de patriotisme des de la capital de l'Estat. La marca Espanya amb ñ es faria omnipresent i la caspositat i l'orgull ranci tindrien una dosi

d'autoestima considerable. A més, si el dèficit en inversions d'infraestructures a casa nostra ja arrossega anys de maltractament, el centralisme tornaria a resultar altament asfixiant des de l'òptica catalana. La golejada seria escandalosa. I si guanya Madrid? Ara que s'han d'establir pactes podríem plantejar una reformulació de la carta olímpica i competir-hi amb les seleccions esportives catalanes. O no. Aquí Samaranch ens va deixar un llegat difícilment modificable. Seria un impuls per accelerar la voluntat de decidir sobre el nostre futur. I si guanya Madrid? Voldrà dir

que la seva candidatura haurà estat millor que la d'Istanbul (i segurament ho és) i Tòquio (la premsa internacional la presenta com la favorita). I si guanya Madrid? Una plaça de toros serà la seu del bàsquet.

La marca Espanya amb 'ñ' es faria omnipresent, amb grans dosis d'orgull ranci

Marc Negre. PERIODISTA

AMOS DELS SEUS SILENCIS

"He fet quatre dobles faltes perquè quan veus que arrisques i hi arriba, arrisques i hi arriba i arrisques i hi arriba...(Amb Nadal)"

TOMMY ROBREDO. Tennista

"El Barça va enviar Neymar i Alves per convèncer-me, però vaig ser clar amb ells. Els vaig dir: em quedo"

DAVID LUIZ. Central del Chelsea

OBSERVATORI 9

Pete Mickeal, una decisió professional

Amb la plantilla tancada, el Barça s'ha vist sotmès a una sorprenent pressió mediàtica perquè incorporés una quinzena fitxa i contractés de nou –no es pot parlar de renovació– Pete Mickeal. Fins i tot abans que es rebés el famós informe mèdic dels Estats Units en què s'asseguraria que el tractament mèdic que segueix és compatible amb la pràctica del bàsquet professional. Pel que s'escribia, era claríssim no tan sols que l'aler estava a punt i que seria el mateix que abans de la malaltia, sinó que havia de jugar al Barça tant sí com no. Confesso que la insistència em tenia amb la mosca al nas.

Mickeal ha estat un magnífic jugador, decisiu en els èxits del Barça de l'últim quinquenni. Però té 35 anys i en els últims dos ha estat malalt i ha recaigut. Una tromboembòlia no és una broma. Planteja un risc que el Barça, per molt informe mèdic que porti el jugador, no ha volgut córrer. De fet, ja fa mesos que va decidir que no l'assumiria, quan va fitxar Papanikolaou en la seva posició. En unes altres circumstàncies, és el mateix que va decidir respecte a Éric Abidal, que també havia emmalaltit, s'havia curat, havia tornat a operar-se –trasplantament de fetge, ni més ni menys– i tornava a estar restablert. Si el Barça va prendre decisions en un sentit respecte a Abidal –temes morals a part, que sempre són espinosos–, no veig per què havia d'actuar en sentit

Mickeal, quan va explicar que estava malalt ■ A.S.

contrari amb Mickeal. Cap jugador està blindat davant les lesions, però en el cas de Mickeal, donant per bo que la seva salut actual fos òptima, el Barça no volia arriscar-se a una altra recaiguda d'un titular, molt complicat de substituir a mitja temporada. Prou que ho sap Xavi Pascual i prou

que ho sabem tots, que amb Mickeal a la pista la final de temporada hauria tingut un altre caire.

Per tant, sota criteris professionals, Mickeal no tenia lloc a la plantilla 2013/14. Com a mínim, en un rol –i el salari que comporta– similar al que havia tingut. Consideracions morals? Parlem-ne. Si en el moment de la recaiguda el Barça va prometre la renovació al jugador si es curava –ningú no ho ha desmentit, com tampoc consta que la promesa vingués de la secció– és una evidència que es va equivocar, perquè no es va consultar amb l'àrea tècnica de la secció de bàsquet, que no ho veu de la mateixa manera. Però no hi ha cas, perquè, segons els metges del Barça, Mickael no és apte per jugar.

El pitjor que es pot fer amb una errada és intentar reparar-la cometent-ne una altra. El jugador vol tornar a jugar per vèncer la malaltia. I volia tornar a jugar amb el Barça perquè l'última imatge seva com a professional no fos la d'una discussió a mitja pista amb l'entrenador. Per cert, l'endemà mateix es va disculpar davant de la plantilla en una intervenció molt sentida, en la qual va demanar als més joves que fugissin d'aquell comportament. Continuar al Barça no és possible, perquè el club ja ho tenia tot organitzat sense ell i no ha volgut tapar un error amb un altre error. Altres consideracions ja no pertanyen al terreny professional.

El Barça va planificar la plantilla 2013/14 sense l'aler perquè no volia córrer el risc d'una altra recaiguda

Toni Romero. PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

El Girona se la juga massa amb un sol davanter pur?

Si el mateix Chando hauria imaginat –ni possiblement desitjat– un escenari com aquest, impropri d'un equip professional. Sí, Felipe i Gerard Bordas poden jugar a dalt. Però una cosa és una alternativa, un recurs puntual per contrarestar rivals amb centrals fixos, i l'altra és estar tan limitat. Ricardo Rodríguez volia com a mínim un davanter més, per si cal recórrer al joc directe, cosa que queda gairebé descartada. Tenir més pólvora al davant era molt necessari. I si no hi havia diners, potser s'ho haurien d'haver rumiat millor abans i renunciar a doblar alguna altra posició. O decidir-se més aviat per un davanter, encara que no fos el somiat, sense esperar allò tan gastat que a final de mercat tot són gangues. Ara tocarà treure molt de suc als que hi ha i resar perquè no hi hagi lesions, que no serien cap novetat a Montilivi.

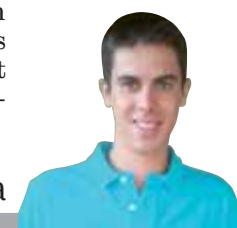

LLUIS SERRAT

Si no hi ha diners ja podem anar plorant que no hi ha solució possible. Evidentment que seria molt positiu poder tenir algun davanter centre més, però la caixa està buida i el Girona haurà de competir amb el que té. A Chando, l'únic 9 pur, se li ha de donar una oportunitat perquè demostrï el seu instint goleador, i si no, doncs haurem de seguir confiant en la polivalència de Felipe Sanchón i Gerard Bordas. Els migcampistes també hauran de fer un pas endavant per suplir la falta d'efectius a la davantera –estic segur que la cama esquerra de Timor donarà molts gols al Girona–, però, per sobre de tot, els de Ricardo Rodríguez hauran de saber protegir bé la seva porteria per no patir en excés aquest curs. De moment, 7 punts de 9 està molt bé, i hem de seguir confiant en aquesta plantilla. Això sí, com ens castiguin les lesions ja hem begut oli.

Xevi Masachs

Edu Ciurana

“Si el Barça pagués 100 milions per un jugador posaria en risc la seva viabilitat econòmica”

T. FREIXA. Portaveu del Barça

“Espanya està en primera posició en la lluita contra el dopatge”

A. BLANCO. Pres. Madrid 2020

“Les baixes de Busquets i Xabi Alonso són sensibles, però s'han de desdramatitzar”

V. DEL BOSQUE. Sel. espanyol

1. Considera greu que Chando hagi quedat com a únic davanter?
2. El llistó de la plantilla de l'any passat és insuperable?
3. En quina zona veu lluitant el Girona?
4. En concurs de creditors, com valora la viabilitat del club?
5. L'afició només es tornarà a engrescar amb resultats?

El risc i la progressió

ENQUESTA • La composició de la plantilla, amb un sol davanter de referència, és un perill per a una competició tan llarga i exigent **CONFIANÇA** • La majoria d'enquestats creuen que l'equip no patirà per baix i que l'afició s'anirà animant

X. Masachs / J. Danés
GIRONA

La composició de la plantilla del Girona, amb la sorprenent i gens habitual presència d'un sol davanter pur, ha generat un bon grapat de comentaris respecte a les expectatives de

l'equip. N'és una mostra la quinzena de persones enquestades per aquest diari. La majoria consideren un risc que Chando s'hagi quedat com a únic punta nat, per més que homes com Felipe i Gerard Bordas puguin actuar al davant. La lectura optimista

s'agafa al bon començament que ha fet l'equip, amb els 7 punts de 9 possibles que han generat confiança i tranquil·litat.

El Girona va deixar el llistó molt alt la temporada passada, en arribar fins a l'última eliminatòria d'ascens a primera divisió.

Ara toca tornar a prendre-s'ho amb calma, tot i que molts enquestats consideren que l'equip està capacitat per aspirar a accedir a la fase d'ascens. De fet, són pocs els que creuen que el Girona s'haurà de conformar a lluitar per la permanència, el primer

gran objectiu. Tot dependrà, és clar, de com vagi progressant l'equip, si és capaç o no d'allargar el començament tan productiu en punts.

Una altra incògnita és la resposta de l'afició, després d'un parell d'entrades força fluïxes (uns 3.500

espectadors) en els dos primers partits. La majoria d'enquestats creuen que la gent s'anirà engrescant. És molt coincident, això sí, la idea que les invitacions i tantes facilitats amb els viatges han dis-fressat el nombre real d'aficionats. ■

Juan J. Silvestre, 'Jito'
Exjugador del Girona

1. Dependrà de com vagi la temporada. Si va bé, ningú se'n recordarà. Tenen altres jugadors que poden fer de fals nou. I Chando té experiència i pot fer un bon any. **2.** Superar el que van fer l'any passat és pujar. Va ser una temporada històrica, única. No vol dir que hi hagués molt millor plantilla, però hi ha temporades en el futbol que marquen, i la del Girona va ser l'any passat. **3.** Crec que lluitaran per entrar al 'play-off'. No tan forts com l'any passat, però de meitat en amunt, sí. **4.** Això ho desconec una mica. **5.** Les aficions, i no només la del Girona, pugen al carro quan les coses van bé. En la meua etapa, vam passar de 800 a la lliga a 8.000 al 'play-off'. És una llàstima perquè no sé si es valora prou estar a segona A.

Jordi Bonet
Delegat gironí de la FCF

1. Més que greu, és perillós. Però el Girona sol jugar amb fals punta i això dona pes a homes com Felipe i Bordas. Faltaria un home que assegurés 12 o 15 gols, però sabem com està l'economia. **2.** És difícil, però ens endurem alguna sorpresa. Han marxat homes clau com Luso i Tébar, però altres com Timor i Richy estaran igual o per sobre. Defensivament crec que tenim millor plantilla. **3.** De la meitat en amunt, per intentar entrar al 'play-off'. Els rivals ens comencen a tenir respecte. **4.** Si era necessari, perfecte. No hi veig un problema greu. **5.** És un dels greus problemes de molts clubs. Molta gent és primer del Barça, l'Espanyol o el Madrid. Faria una crida al giro-ní de cor; ara és quan més hem de fer patriotisme.

Joaquim Nadal
Historiador. Universitat de Girona

1. No. La versatilitat m'agrada, i moltes de les proves que s'han fet poden funcionar. Felipe ha marcat dos gols, i Bordas, un de molt espectacular. Trobo més inquietant la presència de Jandro. **2.** Ho direm a final de temporada. Tampoc no ens hauríem imaginat un inici tan bo. **3.** Vull veure un treball molt seriós per assegurar la permanència, i si després es pot ser més ambiciós, endavant. Com l'any passat. **4.** Tinc la impressió que els gestors actuals saben el que es fan. Tenen un bon suport al darrere, encara que sigui poc visible, i espero que la via triada sigui l'adequada. **5.** S'engrescarà. Ja s'ha superat aquell desert dels 500 espectadors. Per poc bé que vagin, se saltarà la ratlla dels 5.000. Espero una progressió.

Xavi Julià*Exdirector esportiu del Girona*

1. Amb una lliga tan llarga, tenir una única referència a dalt és molt poca cosa. I Chando no és un davanter de referència, com no ho són tampoc Felipe i Bordas. I sense gol, a patir. **2.** Segur que sí. Hi ha oportunitats que només et passen per davant en comptades ocasions. Al Girona li va passar el curs passat i tenia una plantilla amb més potencial. **3.** A mitja taula. Té 15 o 16 bons jugadors, però poques alternatives. I si tenen problemes amb les lesions, potser més avall. **4.** Aquest club és viable si no es fan rucades. Però, per desgràcia, fins ara no ha estat així i les bestieses han estat a l'ordre del dia. El control al qual els sotmet la LFP els pot anar bé. **5.** Una afició es construeix de mica en mica, no de cop. I ells han volgut passar de 3.000 a 9.000 amb decisions equivocades.

Jordi Triola*President de la Fundació GFC*

1. No sé si greu és l'adjectiu adequat, però que la plantilla és molt curta d'efectius, sobretot a davant, salta a la vista. I 42 jornades per endavant són moltes. **2.** Gairebé es pot assegurar que l'any passat és insuperable. La plantilla també és força diferent. **3.** No ho sé. Jo el voldria veure a la zona mitjana alta i em conformaria amb una temporada tranquil·la i sense sobresalts. **4.** No sé si és viable, però no m'agrada gens ni mica que hagin entrat en concurs. I suposo que si no han pogut fitxar més, alguna cosa hi deu tenir a veure. Pel que fa a la fundació, nosaltres també correm el risc de no cobrar si guanyem el judici. **5.** Si s'engresca, que sigui perquè li agrada el futbol i perquè l'equip va bé. I no pas perquè el club regali entrades indiscriminadament i ompli l'estadi artificialment.

Ramon Vilaró*Expresident del Girona FC*

1. Sí. És una situació molt complicada, i més en una lliga tan llarga. Si no respecten les lesions i les sancions és un dèficit que es pot pagar car. Tant de bo es trobi alguna cosa a l'atur. I Raset, amb pocs mitjans, està traient molt suc dels que fitxa. **2.** La teoria diu que sí, però la realitat és que hem començat molt bé. I veient l'arrencada del Mallorca i d'altres equips, potser no serà un campionat tan complicat com semblava. **3.** El veig a la zona tranquil·la i sense patir en absolut. Com el que està fent el Numància els últims anys... **4.** Jo continuo pensant que el Girona és un dels clubs més sanejats. No és bo haver entrat en concurs, però se'n pot sortir bé. **5.** Jo penso que està engrescada. S'ha passat dels 700 de segona B a 3.500 o 4.000 fidelitzats a segona A. I el camp, amb tant de color, fa goig.

Jordi Miró*Exdirector de màrqueting GFC*

1. No és la millor situació i segur que s'han mogut molt, però, vistos els problemes econòmics, entenc que no era fàcil resoldre-la. **2.** Sí. Per pressupost i per estructura, tot i que en futbol tot és possible. Fent coses malament es va pujar a segona A i fent coses malament, quasi a primera. Això que passa en el futbol és impossible que passi en el món de l'empresa. **3.** La salvació seria genial, però s'haurà de saber patir i també animar si les coses es torcen. **4.** La viabilitat passa per la venda. El màxim accionista ha fet molt, però la seva situació personal l'ha dut a no poder fer noves inversions. Ha de saber obrir el club a futurs compradors. **5.** N'hi ha 4.000 de molt fidels que no l'abandonaran mai. Però regalar entrades ha fet molt mal.

Diego Rangel*Exjugador del GFC i representant*

1. És un problema en una lliga tan llarga, però té jugadors que es poden adaptar a aquesta posició. **2.** El llistó és difícil d'igualar, però la temporada ha començat bé i, si agafen confiança i es fan forts a casa com a la temporada passada, sens dubte poden lluitar per entrar a la promoció. **3.** Lluitar per la fase d'ascens, si és que durant la temporada la plantilla no se li fa curta. Hi ha joves del planter que la complementen bé i que de mica en mica s'estan adaptant a la categoria. **4.** La viabilitat crec que va per bon camí perquè no han gastat més del que podien gastar. És un bon pas per anar saldant deutes. **5.** Amb bons resultats és més fàcil. Han començat bé i, si mantenen aquesta línia, l'afició respondrà com l'any passat.

Joan Carles Belmar*Exconseller del Girona*

1. Sí, perquè condicionarà l'estil de joc quan Chando no estigui en condicions. El tècnic haurà d'apostar per perfils diferents. També és veritat que ressituant jugadors a vegades fas descobriments, però d'entrada condiciona. **2.** No. Insuperable no ho és. Pot tornar a passar. Tampoc la temporada passada podies preveure el que va passar. **3.** De la meitat en amunt. Pot aspirar a accedir al 'play-off'. **4.** Té una part bona, perquè t'obliga a no fer bestieses i mirar-ho tot amb lupa. **5.** Només amb resultats. Cada vegada que ha de pagar tothom, el camp està buit. Venint del 'play-off', en el primer partit hi hauria d'haver hagut més gent. O com a mínim en el tercer, després de dos triomfs. Només s'animen amb victòries.

Isabel Muradàs*Regidora Ajuntament de Girona*

1. Hi ha jugadors que no són ben bé davanter però que poden jugar-hi, com Felipe i Bordas, i pel començament no hi ha d'haver problema. Potser sí que, pensant que la lliga és molt llarga, convindria intentar fitxar al mercat d'hivern. **2.** Sincerament, s'han posat un llistó molt elevat. No són tots els mateixos, però si ho van fer un cop, per què no un altre? **3.** Entre els cinc primers. Si van mantenint regularitat, i sobretot asseguren els punts de casa. **4.** Amb el deute d'Hisenda, potser era la millor solució. No és la situació ideal, però espero que se'n surtin. **5.** Pensava que hi hauria més aflluència. De mica en mica, espero que la gent vagi responent. Omplir el camp serà complicat, però espero que hi hagi més públic.

Eduard Solà*Periodista de Catalunya Ràdio*

1. Molt greu. Felipe i Bordas ja hi eren, però també hi havia Benja, Acuña i Ion Vélez. Una plantilla necessita tenir més d'un davanter clar. **2.** Sí. Sobretot perquè repetir els èxits és com a mínim impensable. Ara, és clar, en el futbol. **3.** L'equip ha començat bé, però no poder fitxar un davanter ha estat una destrempada. Ja ens podríem conformar amb l'equip a la zona mitjana. **4.** Ara sembla que la LFP s'ha posat seriosament a controlar les despeses, i això és positiu. Ser en concurs no és una bona notícia, i alguns fets no permeten ser gaire optimistes. **5.** La temporada passada va deixar un bon pòsit, però les invitacions i els viatges regalats van fer que les xifres no fossin reals. L'afició tornarà si l'equip guanya i va bé.

Josep Maria Puig*Cap de redacció d'esports de TV3*

1. Veient l'inici de lliga la decisió a curt termini no sembla greu. Entenc que la direcció econòmica i esportiva s'han volgut guardar la carta per al mercat d'hivern. El millor fitxatge pot ser la recuperació total de Jandro. **2.** És difícil d'igualar. Però l'inici és esperançador. La clau serà mantenir la solidesa a Montilivi. **3.** Per pressupost i qualitat, hauria de lluitar per la permanència. Però esperem tornar a lluitar per un somni. **4.** S'està fent un esforç per quadrar els números, però sap greu que després d'un curs històric no s'hagin pogut recollir els fruits que es preveien. **5.** La ciutat sempre s'ha caracteritzat per la poca vinculació emocional i esportiva amb els seus equips. La proximitat amb Barcelona la penalitza molt.

Marc Bernaus*Exjugador del Girona*

1. La temporada és molt llarga, i pot semblar una mica estrany i curt. Però també tenen arguments per contrarestar-ho. **2.** Per mi han marxat dos pilars, que li van donar tot l'equilibri, com Luso i Tébar. S'haurà de veure, però han tornat a començar molt bé i això també diu molt de la gent que ha vingut. **3.** A segona A costa molt aventurar-ho. Començar bé és molt important. No vull dir on acabaran, però hi ha un marge de confiança i punts que fan treballar bé. **4.** És una qüestió interna. Si han arribat a aquest punt, deu ser perquè ho necessitaven. **5.** L'afició et dona el que tu li dones. A tot arreu passa el mateix. Fa pena, perquè com a jugador t'agradaria que la gent vingués com l'any passat, però no és fàcil.

Pepe Sierra*President de la Peña Immortal*

1. Confio en Chando, i també en els joves de casa. Em recorda el Celta el primer any de segona A, que va confiar molt en gent del planter. Si acabem amb tres o quatre del planter titulars, també estarà bé. Serà posar una pedra per al futur. **2.** No. Es pot superar. I tant! Potser a la davantera no hi ha tant de nivell, però la defensa gairebé la veig millor. **3.** El veig capaç d'arribar al 'play-off'. **4.** La veig molt magra. Si no és per algú que hi posi diners, al club no n'hi ha. Ara firmo que, encara que no es faci cap fitxatge, els jugadors puguin cobrar cada mes, cosa que donaria estabilitat. **5.** Tanta afició era una mica irreal. Si quan vam pujar de segona B la massa social no arribava al miler de persones, ara potser és de 3.000 o 4.000. I no som més.

Toni Valdeperas*President de la Peña Guíxols CB*

1. Molt greu. Sembla que se'n fotin dels socis; van dir una cosa i l'endemà va ser l'altra. **2.** Si haguéssim pogut fer un parell de fitxatges més, per mi la plantilla hauria estat millor. Però en falta algun. A veure si la LFP dona una miqueta de marge i al gener es pot fitxar. **3.** Tal com està, quedant dels vuit primers ja estaria content. Però confiem d'estar ben amunt i mirar de pujar. La il·lusió es manté. **4.** Si s'havia d'entrar en concurs, doncs quin remei! Si no, encara hauria estat pitjor, segons tinc entès. **5.** Un cop acabades les vacances, la gent tornarà. I si els resultats són bons, s'engrescarà. És veritat que l'any passat hi va haver excessos. Estic d'acord que el club ajudi en els viatges, però no als preus que va fixar.

Matamala i Chando celebrant el gol de falta que Timor va marcar contra el Numància ■ LLUÍS SERRAT

Optimisme. Jordi Matamala relativitza les mancances al davant i creu que no trobaran a faltar gols. Felipe assumeix amb naturalitat el nou rol

“Més val pocs i bons”

X. Masachs
GIRONA

A la plantilla, també li ha tocat valorar la falta de reforços del Girona en les últimes hores del mercat i la presència de Chando com a únic davanter pur. Un dels homes més veterans, Jordi Matamala, va fer ahir un discurs de calma i optimisme i va relativitzar les mancances. “El club ja va dir que la intenció era buscar un altre davanter, i nosaltres hi tenim poc a dir. Però jo sempre prefereixo ser pocs i bons que no pas molts i jugadors per

Els protagonistes

“A la plantilla, hi ha un nivell igualat, molt bo i molt alt pel que és la categoria. I sempre jugarem onze. Estic convençut que ens en sortirem”

“Ja s’ha demostrat que tenim molts jugadors que tenen gol; esperem que no en trobem a faltar”

Jordi Matamala
MIGCAMPISTA DEL GIRONA

“Hi ha un bon grup. Potser un pèl curt, però no ens queixarem; som uns privilegiats”

Felipe Sanchón
MITJA PUNTA DEL GIRONA

tenir”, va explicar el migcampista selvata. Amb una plantilla curta, tocarà vigilar amb tots els detalls i tenir sort amb les lesions. “Veurem com va. Però sempre jugarem amb onze”, va dir Matamala, que destaca l’equilibri que hi ha en la plantilla, fet que, juntament amb la poca quantitat d’efectius, fa pensar que no n’hi haurà gaires amb un protagonisme residual. “Penso que, entre els que som, hi ha un nivell igualat, molt bo i molt alt pel que és la categoria. Estic convençut que ens en sortirem.”

En la mateixa línia que l’entrenador, Ricardo Rodríguez, Jordi Matamala s’agafa a la capacitat de veure porteria de diversos jugadors. De moment, el Girona ha marcat sis gols –la meitat, de penal– i té cinc golejadors diferents. “Estic convençut que la

plantilla que tenim ens ha de donar tranquil·litat. Ho hem demostrat aquests partits, i és qüestió de continuar. Tenim molts jugadors que tenen gol, i esperem que no en trobem a faltar.”

Fer oblidar el debat

Un dels protagonistes indirectes de la falta de moviments d’última hora del Girona en el mercat és Felipe Sanchón, que queda encara més destacat com un dels principals arguments ofensius de l’equip. Ara, amb la possibilitat de jugar més sovint al davant, a prop de l’àrea rival, perquè és un dels jugadors amb més bona definició. El barceloní també s’estalvia la crítica: “No s’ha pogut tancar cap més fitxatge, sabem la situació del club i la vida en general, i no ens queixarem. Som uns privilegiats”. Felipe

considera que, tot i ser “un pèl curt”, hi ha “un bon grup”. “Hem de continuar treballant com sempre, seguint les mateixes rutines. I si l’equip va bé, la gent s’oblidarà d’això del nou i de si falta algú o no.”

En els tres partits de lliga, Felipe Sanchón ha ocupat les tres posicions de la mitja punta. Va començar a la dreta contra l’Alavés –amb Jofre a l’esquerra i Bordas més centrat– i a l’altre costat contra l’Eibar i el Numància, tot i que amb el canvi de dibuix disabte passat va passar a la mitja punta pel centre. Tampoc serà gens estrany veure l’ens cap company més avançat. “Segons el partit, el rival i el plantejament, el *mister* decidirà. A més de Chando, també hi ha altres companys, com Adrià Carmona i Gerard Bordas”, va explicar Felipe. ■

El doble pivot o els tres migcampistes, l’altre debat

Ricardo Rodríguez també havia plantejat l’opció de reforçar el mig del camp, que al final s’ha tancat amb quatre pivots (Matamala, Pere Pons, Timor i Moisés Hurtado) i l’ajuda puntual de Richy o Chus Herrero, i la possibilitat de situar-hi Eloi Amagat, més ofensiu. “Si les sancions i sobretot les lesions ens respecten, te-

nim jugadors de sobres”, diu Matamala. Després de començar la lliga amb tres pivots i de canviar el sistema en la segona part contra el Numància, amb una millora notable, la incògnita és per quin sistema es decantarà el tècnic. “Tot té pros i contres. No hi té res a veure si, en un trivot, hi jugo jo o Felipe. És important tenir

alternatives”, explica el jugador de Vilobí, que no descarta cap dibuix: “Jugant amb tres, hi ha d’haver molta coordinació, perquè no podem baixar tots tres i que els de dalt quedin despenjats. Però ens han creat poques ocasions, que també és important. És buscar situacions per a cada partit o cada fase.”

BREUS

David Garcia, amb permís de paternitat. L’entrenament d’ahir, desenvolupat entre el camp annex i l’estadi de Montilivi, va tenir l’absència de David Garcia, amb permís perquè va ser pare. ■ EL 9

Jandro, encara al marge. El mitjapunta asturià continua sense integrar-se de moment al treball del grup. Ahir va tornar a fer carrera contínua al costat del fisioterapeuta Josep Maria de la Torre.

Qui sí que treballa a ple rendiment és Chus Herrero. ■ EL 9

Sessió al Wellness. El cos tècnic del Girona ha programat per aquest matí una sessió diferent, al centre Wellness del parc del Migdia, amb exercicis físics al gimnàs i un circuit termal. L’equip farà demà al matí l’últim entrenament abans de marxar cap a Andalusia. El partit contra el Jaén és diumenge a les 6. ■ EL 9

UNIGIRONA
CLUB DE BÀSQUET

Vine a formar part dels equips de l’Uni Girona

ESCOLA DE BÀSQUET

GRUP	CURS	ANY NAIXEMENT	LÍNIA D’ACTIVITAT
Baby Bàsquet	P4 - P5	2009 - 2008	Descobrint la motricitat
Escola de bàsquet	1r - 2n	2007 - 2006	Motricitat II i jocs de bàsquet
Pre-mini	3r - 4t	2005 - 2004	Iniciació al bàsquet I
Mini	5è - 6è	2003 - 2002	Iniciació al bàsquet II

Per a nens i nenes nascuts entre el 2009 i 2002

Inscripcions per a la temporada 2013-2014, a partir de 12€/mes

Amb la col·laboració de:

Més informació a

www.unigirona.cat - info@unigirona.cat - 972 48 39 79

Retrobament. Kitoko, amb un paper testimonial a Girona el curs passat, és ara un jugador clau al Jaén

De l'absència al protagonisme

G. Freixa
GIRONA

Kitoko es retrobarà al camp aquest diumenge amb molts dels seus excompañys el curs passat. El migcampista congolès és ben conscient que el seu pas pel Girona va ser discret i que l'aficionat gironí no va tenir gaires oportunitats de veure'l al terreny de joc: "No va ser el meu millor any. No vaig aconseguir la continuïtat necessària per entrenar-me a un bon nivell ni tampoc la confiança de l'entrenador. Les lesions m'ho van fer passar molt malament i va ser una temporada dura en l'aspecte personal", reconeix Kitoko. El futbolista va aterrar a Montilivi, cedit pel Granada, l'estiu de 2012 després de fer una bona campanya amb el Tenerife a la 2a divisió B. Les lesions el van marcar des d'un primer moment i li va ser impossible agafar el ritme de competició adequat per entrar en un equip que funcionava a meravella a les ordres de Rubi. En tota la temporada Kitoko només va aconseguir una mica de continuïtat entre les jornades 11 i 16, en què va entrar de manera consecutiva en les convocatòries i fins i tot va disputar minuts. A partir d'aquí, la fragilitat física i l'exigència de resultats d'un equip que estava em-

Les dades

A LA Lliga

Girona-Sporting	3-1
Jornada 7. Juga 7 minuts.	
Girona-Numància	3-1
Jornada 11. Juga 4 minuts.	
Múrcia-Girona	0-1
Jornada 12. Juga 7 minuts.	
Girona-Racing	1-0
Jornada 13. Juga 10 minuts.	
Lugo-Girona	1-2
Jornada 14. Juga 12 minuts.	
Alcorcón-Girona	4-1
Jornada 16. Titular, juga 90 minuts.	
Girona-Madrid B	1-1
Jornada 42. Titular, juga 79 minuts.	

COPA CATALUNYA

Llagostera-Girona	2-1
És titular i juga 83 minuts.	
TOTALS	
Partits jugats.....	8
Minuts jugats.....	291

La diferència

Amb el Jaén ja ha disputat 180 minuts, gairebé igual que en tot el curs anterior

balat el van fer desaparèixer fins a la darrera jornada de la lliga.

Un paper destacat

La temporada al Girona va acabar el 22 de juny, i la seva marxa era una realitat: "Un cop acabada la cessió

d'un any ni jo ni el club ens vam plantejar seguir", diu el futbolista. El seu destí va ser Jaén, en un equip que acabava de pujar a la 2a divisió A i on sembla que ha trobat els minuts que li van faltar a Girona. Titular i havent disputat els 90 minuts en les dues primeres jornades, Kitoko es va perdre l'últim partit contra el Lugo per unes molèsties en un turmell, de les quals ja s'ha recuperat: "Estic molt content. L'entrenador confia en mi i em sento important a l'equip", comenta.

Pel que fa al seu canvi de rol entre Jaén i Girona, Kitoko apunta una circumstància clau: "El físic. Jo sóc un migcampista amb molt recorregut i per poder desenvolupar el meu millor joc necessito estar al màxim físicament. El curs passat no ho vaig poder aconseguir, en canvi ara em sento fort i tinc una continuïtat tant en partits com en els entrenaments que em dona molta confiança", diu el jugador congolès. Tot i que de moment l'inici del Jaén a la 2a divisió A es compta per derrotes, Kitoko espera aconseguir el primer triomf contra els seus excompañys en un partit que serà especial per a ell: "Tot i que no va anar gaire bé, a Girona vaig conèixer molta gent i serà bonic retrobarlos." ■

Kitoko, amb el Jaén, en el primer partit de lliga contra l'Eibar ■ EL IDEAL

"El Girona va pel camí de repetir el curs anterior"

Kitoko ha seguit de ben a prop l'evolució del Girona en aquestes primeres jornades de lliga, i té clar quin ha de ser l'objectiu de l'equip entrenat per Ricardo Rodríguez: "Tot i ser a l'inici, ja tornen a estat a la part alta de la classificació. Crec que estan seguint un camí molt similar al de l'any passat. Mantenen part del

bloc de la temporada passada i segur que tornaran a ser un equip important. Crec que tornaran a lluitar per ser a la part alta, i fins i tot per l'ascens", explica l'exjugador del Girona. Pel que fa al seu equip, el Jaén, l'objectiu és molt menys ambiciós però més realista: "Primer cal assegurar la permanència. Els equips

que acaben de pujar el primer que han de fer és estabilitzar-se a la nova categoria." Del Jaén, Ritchie Kitoko en destaca la voluntat de practicar un futbol de toc: "És un estil similar al que intentàvem l'any passat al Girona. Ens agrada tenir la pilota", comenta el jugador, que, de nou, ha estat cedit pel Granada a l'equip blanc.

2a divisió A. El flamant fitxatge del Sabadell ha entrat en la llista de Salamero i demà podria tenir els primers minuts contra l'Alavés

Raúl Tamudo viatja a Vitòria i podria debutar

R.M.
SABADELL

Javi Salamero va donar ahir dues alegries a l'afició quan va oferir la convocatòria per al partit que el Sabadell disputarà demà al feu de l'Alavés (18.00 h). I

és que el tècnic del conjunt arlequinat ha inclòs en la llista la flamant incorporació dels vallesans: l'atacant Raúl Tamudo, que podria tenir els primers minuts. L'experimentat futbolista està en un bon estat de forma i això, unit a la llarga

llista de baixes, ha propiciat que el *mister* ja compti amb ell. L'altra bona notícia va ser la inclusió del migcampista David Pérez Arteaga, que ja s'ha recuperat de la lesió que no li havia permès entrar en joc aquesta temporada. ■

Raúl Tamudo, dimarts, en la seva presentació ■ J.L.

BREUS

Una alta al Jaén. El conjunt andalús, que perd el goleador Jota, recupera contra el Girona el lateral esquerre Nando, que s'havia perdut el Lugo-Jaén (4-2) perquè estava sancionat. ■ EL 9

El Numància rescindeix de Nieto. El club de Sòria va rescindir el contracte a Miguel Ángel Nieto. El jugador va disputar dinou partits el curs passat, però ara no comptava per a Juan An-

tonio Anquela. ■ EL 9

Raúl Cámara, baixa tres setmanes. El lateral del Tenerife va topat amb Aday en l'entrenament d'ahir i es va fer una ferida d'uns 20 centímetres a la tibia dreta que ha agreujat el petit esquinç que tenia. El jugador estarà de baixa unes tres setmanes. Borja també es perdrà el pròxim mes de competició per culpa d'una lesió al recte anterior de la cuixa. ■ EL 9

Els diners no fa

VALOR I PREU • En els últims deu anys, el Barça ha guanyat 15 títols més que el Real Madrid i ha invertit 462 milions d'euros menys en fitxatges

XIFRES • El club blaugrana s'ha gastat 609 milions d'euros; i l'etern rival, 1.071

O. Tortajada / A. Fibla
BARCELONA

Neymar ha estat el gran nom propi de l'estiu a can Barça en matèria de fitxatges. L'únic, de fet. Sense el reforç finalment de l'anhelat central, l'arribada de l'astre brasiler ha monopolitzat el mercat blaugrana quant a cares noves. El FC Barcelona ha invertit 57 milions d'euros en fitxar l'exjugador del Santos, cridat a ser un dels millors futbolistes del món en un futur immediat, si no ho és ja. Líder indiscutible amb el Brasil que el juny passat va guanyar la copa Confederacions, Neymar va preferir fer societat amb Leo Messi i vestir de blaugrana les pròximes cinc temporades. Clatellada per al Real Madrid, que també el volia i va intentar boicotejar el fitxatge fins a última hora. A Florentino Pérez se li va escapar el brasiler, però no ha tingut cap problema per gastar-se 101 milions d'euros en el gal·lès Gareth Bale, el fitxatge més car de la història del futbol. Bogeria amb l'estrella del Tottenham a banda, l'etern rival ha fitxat també Illarramendi (39 milions), Isco (30), Carvajal (6,5) i Casemiro (6). Més de 180 milions d'euros. Traduït en números, el Madrid s'ha gastat tres vegades més que el Barça en un sol estiu, milió d'euro amunt milió d'euro avall.

Extrapolat al global de les últimes deu temporades, la història és força similar. El Barça ha invertit en fitxatges uns 609,5 milions d'euros, mentre que el Real Madrid s'ha gastat 1.071,7 milions d'euros en l'última dècada. Només hi ha tres temporades en què la tendència s'ha invertit i el Barça ha gastat més: la

2004/05, la 2008/09 i, la més recent, la 2011/12, en la qual l'arribada de Cesc Fàbregas i Alexis Sánchez va comportar un cost superior a les incorporacions de Coentrão, Sahin, Varane, Callejón i Altintop.

És curiós el que va succeir la temporada 2005/06. Aquell any el Barça no es va gastar ni un sol euro –Ezquerro i Van Bommel van arribar lliures i a cost zero– i l'equip va guanyar la lliga, la supercopa d'Espanya i va tocar el cel a París coronant-se campió d'Europa. Aquella temporada, per contra, el Real Madrid va invertir 89,5 milions d'euros i es va quedar en blanc. I és que els diners no sempre fan la felicitat. De fet, en els últims deu anys el FC Barcelona ha guanyat 15 títols més (21 en total) que l'etern rival i s'ha gastat 462 milions d'euros menys que els blancs. El Madrid ha invertit gairebé el doble que el Barça i ha guanyat només sis títols en l'última dècada. Els números parlen per si sols. Només amb tres jugadors (Gareth Bale, Cristiano Ronaldo i Kaká) Florentino Pérez s'ha gastat 260 milions d'euros –més d'una tercera part del total que s'ha gastat el Barça en l'última dècada–. Una autèntica bogeria.

El valor de la Masia

Gairebé 500 milions més i quinze títols menys. La dada és prou contundent per pensar que els grans fitxatges no fan guanyar campionats, si no fos perquè són precisament els noms de Leo Messi, Xavi Hernández, Andrés Iniesta, Víctor Valdés, Sergio Busquets i Carles Puyol, tots ells futbolistes de màxim nivell pels quals el FC

INVERSIÓ EN ELS FITXATGES

TÍTOLS

Barcelona no ha pagat ni un cèntim, els que han marcat la diferència entre l'equip blaugrana i el Real Madrid en l'última dècada. Sense ells, ben segur que la despesa a can Barça hauria estat molt superior en aquests anys i, molt probablement, les vitrines

Aquest estiu
El Barça ha pagat 57 milions per Neymar; i el Madrid, 180 per Bale i companyia

Demolidor
Bale, Kaká i CR7 han costat una tercera part del total gastat pel Barça en deu anys

Els cracs, de casa
L'aparició de Messi, Xavi, Iniesta... ha fet minvar la despesa en fitxatges

En la felicitat

EN ELS ÚLTIMS DEU ANYS

Deu tècnics i 19 milions en traspessos

En els últims deu anys, el Real Madrid ha vist com a la seva banqueta seien fins a deu entrenadors: José Antonio Camacho, Mariano García Remón, Vanderlei Luxemburgo, Juan Ramon López Caro, Fabio Capello, Bernd Schuster, Juande Ramos, Manuel Pellegrini, José Mourinho i Carlo Ancelotti. En el mateix període de temps, pel FC Barcelona n'han passat només quatre: Frank Rijkaard, Josep Guardiola, Tito Vilanova i Tata Martino. El club blanc, a més, ha hagut de pagar traspàs per tres d'aquests entrenadors. L'últim ha estat Carlo Ancelotti, per qui Florentino Pérez ha pagat al PSG aquest estiu 7 milions d'euros. El mateix va passar amb José Mourinho (8 milions a l'Inter de Milà), fa tres temporades, i abans amb Manuel Pellegrini (4 milions al Vila-real). En total, 19 milions d'euros que encara fan més gran la despesa dels madrileny en la seva desesperada recerca de títols sense èxit.

6

TÍTOLS
 3 LLIGUES
 1 COPE
 2 SUPERCOPES D'ESPANYA

1.071,7
TOTAL
 Cost sense variables

Excepció

Només en tres dels últims deu anys el Barça s'ha gastat menys que el Real Madrid

A cost zero

El curs 2005/06 els blaugrana van guanyar la lliga i la Champions sense fer cap despesa

Fracàs blanc

En quatre anys de l'última dècada, el Madrid no ha guanyat res i s'ha gastat 296 milions

del museu no s'haurien omplert tant.

En tot cas, al Real Madrid li ha tocat aquesta vegada veure com l'etern rival ha passat una època de màxima felicitat, meravellant el món amb el seu futbol, alçant un títol rere un altre. I a Concha Espina no

han sabut respondre d'una altra manera que no fos amb la compra indiscriminada de futbolistes de primer nivell. Els diuers no són un problema en el club més ric del món, una altra cosa és la relació entre la despesa i els títols aconseguits. Una dada de-

molidora, en aquest sentit, és que en quatre de les últimes deu temporades (2004/05, 2005/06, 2008/09 i 2009/10) els blancs s'han quedat en blanc, una cosa que al FC Barcelona només li va passar en l'infaust curs 2007/08. ■

Gràfic: Maria Crosas

CRISTIAN TELLO

Estadístiques 2013/14

2 aparicions/32 minuts acumulats:

- Barça-Llevant (14 minuts)
- València-Barça (18 minuts)

MARC BARTRA

Estadístiques 2013/14

0 aparicions/0 minuts acumulats:

El central blaugrana ha estat convocat en quatre dels cinc duels oficials, però s'ha quedat a la banqueta

MARTÍN MONTOYA

Estadístiques 2013/14

0 aparicions/0 minuts acumulats:

El lateral dret va quedar fora de les convocatòries contra el Llevant (jornada 1) i el Màlaga (jornada 2)

Joventut a l'

PRESENCIA TESTIMONIAL • La participació dels jugadors procedents del planter està sent molt limitada en els primers partits oficials del curs **PACIÈNCIA** • Els joves confien a guanyar minuts quan el calendari estigui més carregat

S. de Juan / P. Gelada
BARCELONA

Per a la majoria de barcelonistes, Gerardo Martino era gairebé un desconegut quan es va anunciar que es faria càrrec del primer equip en substitució de Tito Vilanova. Els temors sobre si es mantindria fidel a l'estil i a la filosofia de joc del Barça no van trigar a aparèixer. Així com si voldria continuar amb l'aposta pels jugadors del planter, no els que s'hi han format, sinó en els joves que demanaven a crits tenir més oportunitats. El dia de la seva presentació, el tècnic argentí va assegurar que, en aquest sentit, el Newell's tenia "una mirada similar" a la del Barça

i que li agradava tenir joves talents preparats per a quan els necessités.

"Les referències que tenim de Martino diuen que confia en la gent jove. És l'entrenador ideal per a nosaltres", resumia Sergi Roberto durant l'estada a Oslo, confiant que el canvi a la banqueta no suposaria un retrocés en la creença de confiar en la gent formada a casa. Com sempre diu Andoni Zubizarreta: "Abans de fer cap fitxatge sempre mirem primer el que tenim a casa." Que Martino volgués quedar-se gairebé tenia tancada la seva cessió a la Real Sociedad i que optés per no incorporar cap central més a la plantilla feia presagiar

que els jugadors més joves de l'equip, com ara Marc Bartra i Martín Montoya, podrien tenir més protagonisme en la seva segona temporada al primer exercici en què Tito Vilanova tampoc els va donar gaires minuts.

De moment, però, la seva presència està sent testimonial, perquè en aquests primers compro-

misos el Tata Martino ha confiat en la vella guàrdia, en els futbolistes més experimentats del grup. El tècnic argentí, això sí, ha explicat en més d'una ocasió que durant l'any hi hauria oportunitats per a tothom, perquè creu molt en la política de rotacions. Bartra, Montoya, Dos Santos, Tello i Sergi Roberto, de moment, no s'estan impacientant, perquè

saben que són joves i que el tècnic ha aterrat sense gairebé temps de conèixer els jugadors més joves, i alhora estan esperançats que el seu moment arribarà amb el pas dels partits. De fet, això és el que han transmès a algunes persones del seu entorn. Ara mateix, els ànims segueixen intactes, esperant amb paciència l'instant en què Martino confii en ells.

A hores d'ara, el conjunt blaugrana acumula cinc partits oficials –tres corresponents a la lliga i dos a la supercopa d'Espanya– en els quals la presència dels joves es pot qualificar gairebé de testimonial. De fet, qui més minuts acumula és Cristian Tello, i la xifra amb prou feines supera la mitja hora de joc (32'). L'extrem sabadellenc, de 22 anys, ha aparegut dues estones, coincidint amb els partits de lliga contra el Llevant (14') i el València (18'), i en les dues ocasions va rellevar Pedro. Aquest balanç d'inici de curs confirma l'actual condició de cinquè home dins la nòmina de davanter blaugrana, darrere de Leo Messi,

Filosofia

En la presentació, Martino va dir que era un tècnic a qui li agradava fer jugar els joves

Sergi Roberto

"Les referències que tenim del Tata diuen que confia en la gent jove. És ideal"

Els joves

Estan animats i esperen que amb el pas dels partits els arribaran les oportunitats

SERGI ROBERTO

Estadístiques 2013/14

2 aparicions/8 minuts acumulats:

- Màlaga-Barça (7 minuts)
- València-Barça (1 minut)

JONATHAN DOS SANTOS

Estadístiques 2013/14

1 aparició/10 minuts acumulats:

- València-Barça (10 minuts)

BREUS

Gerard Piqué, amb Dos Santos i Montoya ■ FCB

L'equip continua exercitant-se a les ordres de Jorge Pautasso

Barcelona. L'absència dels nombrosos internacionals blaugrana que aquests dies estan convocats amb les seves seleccions va tornar a marcar la sessió d'entrenament d'ahir, dirigida novament pel segon tècnic, Jorge Pautasso, que ha pres el relleu a Gerard Tata Martino, a l'Argentina per gestions personals. Als nou components de la primera plantilla s'hi va sumar un nombrós grup de deu jugadors del filial: Sergi Samper, Lucas Gafarot, Javier Espinosa, Patric, Joan Román, Denis Suárez, Pol Calvet, Dani Nieto, Joan Campins i Sandro Ramírez. Pel que fa a Carles Puyol i Sergio Busquets, han continuat fent treball específic de recuperació. El capità blaugrana va combinar treball de camp amb el gimnàs, mentre que Busquets ha fet treball de fisioteràpia per solucionar l'elongació muscular al bíceps femoral de la cama dreta que es va fer diumenge passat a Mestalla. La plantilla tornarà a entrenar-se aquest matí en l'última sessió programada de la setmana. ■ EL 9

Decidits els horaris contra el Rayo, la Real Sociedad i l'Almeria

Barcelona. El comitè de competició va anunciar ahir els horaris previstos per a les jornades 5, 6 i 7 de lliga. El Barça visitarà Vallecas el dissabte 21 de setembre per enfrontar-se al Rayo a les vuit del vespre i no a les 12 del migdia com semblava que seria. Tres dies després, en una jornada intersetmanal que coincideix amb la festivitat de la Mercè (24 de setembre), el Camp Nou serà l'escenari a les vuit del vespre de la visita de la Real Sociedad, conjunt que enguany disputa la Champions. Per tancar la setmana (dissabte 28 de setembre), l'equip es desplaça a Almeria per enfrontar-se a l'equip local a les sis de la tarda. ■ EL 9

Alves segueix el tractament per recuperar-se de la tendinitis

Barcelona. Una tendinitis al turmell dret impedirà a Dani Alves disputar els dos propers amistosos del Brasil contra Austràlia i Portugal. Tot i això, el lateral blaugrana ha preferit continuar concentrat amb la canarinha i fer grup mentre segueix el tractament de recuperació atès pels metges de la seva selecció. La setmana que ve retornarà a la disciplina del Barça acompanyat per Neymar. ■ EL 9

Neymar assegura que Messi és un "mirall" per ell

Barcelona. Des de la concentració de la selecció brasilera, Neymar va elogiar Leo Messi, company seu al Barça. "És un dels meus ídols i ara encara ho és més que l'estic coneixent com a persona, convivint amb ell tots els dies. És com un mirall per mi", va afirmar. El davanter brasiler va revelar que la seva nova vida a Barcelona és "més tranquil·la" que al Brasil perquè ara té "més llibertat". Sobre la selecció del Brasil, va explicar que han de mantenir el nivell exhibit en la copa Confederacions, que van guanyar. ■ EL 9

ombra

Neymar, Alexis i Pedro. L'increment de competència amb l'arribada aquest estiu del crac brasiler comprometen l'objectiu de repetir els registres de la temporada passada, quan va ser qui més protagonisme va tenir entre els joves de la plantilla blaugrana. Llavors va acumular 1.170 minuts en la lliga repartits en 22 partits, 12 dels quals sortint com a titular. Tot plegat, arrodonit amb 7 gols. Tello també va acumular sis partits de copa (253') i quatre de Champions (176'), en què també va marcar un gol en la primera lligueta contra l'Spartak de Moscou.

Més incògnites presenta el paper de Montoya en aquest inici. El lateral blaugrana encara no s'ha estrenat en partit oficial, tot i que, com va declarar, enfoca aquest curs amb ambició i disposat a ser

"una amenaça" a la titularitat de Dani Alves. El primer objectiu, però, és tenir més minuts que l'any anterior, quan entre les aparicions en la lliga (15), la copa del Rei (5) i la Champions (3) en va acumular 1.616. Fa deu dies, coincidint amb el duel de la segona jornada contra el Màlaga, va quedar fora de la convocatòria de Martino, que va optar per Adriano a l'hora de donar descans a Alves.

Qui tampoc ha pogut estrenar-se fins ara en partit oficial és Bartra. Gerardo

Martino ha preferit mantenir fixa la parella Piqué-Mascherano a l'eix de la defensa i no ha fet entrar cap dels dos centrals en la roda de rotacions. Un fet que ha mantingut el central de 22 anys a la banqueta, en espera d'una oportunitat que la temporada passada, amb Tito Vilanova, ja li va costar tenir. El pròxim retorn de Carles Puyol, a qui s'espera ja disponible per a finals d'aquest mes, encara comprometen més la possibilitat de Bartra de tenir un major protagonisme.

Pel que fa a Sergi Roberto i Jonathan dos Santos, sí que han pogut estrenar el nou curs en partit oficial, tot i que la seva presència es limita a vuit i deu minuts, respectivament. En aquest sentit, la presència de futbolistes consagrats com ara Xavi, Iniesta i Busquets, a banda de Song, fa que tenir continuïtat en les seves aparicions a la zona ampla sigui un repte. Tot i això, la marxa de Thiago aquest estiu els atorga més números per sortir al camp quan calgui.

La temporada, però, és llarga i per a aquests cinc joves procedents del planter les possibilitats de disposar de minuts ha d'augmentar una vegada arrenquin les primeres eliminatòries de copa, o bé toqui enfrontar-se amb rivals assequibles en la Champions. ■

Competència

L'inici de curs ha confirmat la condició de Tello com a cinquè davanter

Incògnita

Montoya encara no s'ha estrenat en partit oficial, tot i haver mostrat molta ambició

Secundaris amb espurna

LANZAROTE I THIEVY • Tot i la manca d'encert per acabar les accions, els dos atacants van demostrar velocitat i verticalitat per desubicar defenses **DE PENAL** • Noble, des dels 11 metres, va donar el Ciutat de Barcelona al West Ham

ESPANYOL

0

ESPANYOL: Germán, Mattioni, Sidnei, Raúl Rodríguez, Fuentes (Clerc, 46'), David López, Abraham (Víctor Sánchez, 60'), Lanzarote, Thievy (Javi López, 77'), Pizzi (Simão, 60') i Sergio García (Álex Fernández, 46').

WEST HAM

1

WEST HAM: Adrián, Demel (Driver, 61'), Tomkins, Ruddock, Taylor, Morrison, Noble (Mancour, 61'), Vaz Té, Nolan (Famino, 61'), Jarvis (Lletget, 71') i Maïga (Lee, 77').

GOLS: 0-1 (44') Noble, de penal.

ÀRBITRE: Álvarez Izquierdo.

PÚBLIC: 5.529 aficionats a les graderies de Cornellà-el Prat, amb un centenar d'aficionats del West Ham.

Els joves de l'Espanyol van fer un bon partit, tot i que el West Ham van aconseguir aturar l'atac blanc-i-blau ■ FERRAN CASALS

Sergi Hernández
BARCELONA

El Ciutat de Barcelona no va complir la seva missió habitual, presentar l'equip a l'afició, però, com havia anunciat Javier Aguirre en la prèvia, sí que va permetre a alguns dels seus homes menys habituals apuntar facultats contra un rival d'entitat, un West Ham sense alguns dels seus futbolistes més famosos —ni Andy Carroll ni Stewart Downing ni Joe Cole van ser-hi presents— però que va presentar bona part del seu bloc titular en la visita a Cornellà-el Prat.

I com a mínim d'entrada aquestes ganes d'agradar es van fer presents en el joc de l'Espanyol, amb un Thievy molt intens, que va intentar desequilibrar en parat, i també en profunditat, i amb un Manu Lanzarote que va associar-se bé i que va llegir amb encert les pujades a l'atac d'un Felipe Mattioni com de costum més afinat en atac que en defensa. L'extrem del barri de la Mina va fer tremolar la porteria d'Adrián San Miguel amb un violent llançament de falta que va anar al pal. Minuts abans, Pizzi havia enviat la pilota per

sobre el travesser després d'una acció de força de Thievy.

Empenyia l'Espanyol cap a la seva pròpia porteria un West Ham que se sap poc retòric amb la pilota, però que de mica en mica es va anar estirant i va anar sovintejant la porteria de Germán Parreño. Kevin Nolan, migcampista amb un do per arribar a l'àrea del rival, va ser el primer a provar fortuna amb un llançament desviat. El porter d'Elx, titular a la força per la lesió de Casilla, es va mostrar força tranquil i solvent blocant dues rematades de cap toves de Tomkins. On no va poder intervenir va ser des dels 11 metres. Després d'unes mans d'Abraham dins l'àrea, Mark Noble va enganyar el número 1 de l'Espanyol per posar els *hammers* en avantatge.

Per sota en el marcador, Aguirre va donar l'alternativa al nouvingut Álex Fernández i va modificar el dibuix del 4-4-2 inicial a un 4-3-3 quasi inèdit amb el mexicà, més visible encara amb la inclusió de Víctor Sánchez en el partit. Retirat a entregar el seu trofeu a mans foranes, l'Espanyol va recuperar el to i el lideratge en el partit. Efervescent, Lanza va provar

David López, home del partit

El director de comunicació d'Estrella Damm, Frederic Segarra, va entregar el guardó com a millor futbolista del Ciutat de Barcelona a Da-

vid López, que s'ha erigit en una de les sensacions en l'inici de temporada del nou Espanyol. ■ FERRAN CASALS

en velocitat Ruddock i va enviar la pilota fora davant la sortida d'Adrián, i tot seguit novament l'exfutbolista del Sabadell no la va encertar amb una vaselina que va sortir desviada.

El conjunt de Sam Allar-

dyce quasi no es va molestar a buscar una rèplica que acabaria trobant amb una rematada fora de Vaz Té i amb un llançament llunyà de Lletget que desbarataria Germán. Poca cosa més per part dels londi-

nens, superats en el joc per un Espanyol a qui només va faltar una mica més de perícia en la passada definitiva i en la rematada final. Va ser l'ofici i la cohesió del West Ham el que va acabar prevalent

Presentació de les plantilles del futbol de base

Abans de començar el partit entre el primer equip i el West Ham, va tenir lloc la desfilada protocol·lària de tots els equips que formen el futbol de base espanyolista, així com les plantilles dels equips femenins. Tal com va anunciar Joan Collet en el seu programa electoral i amb la posterior reestructuració de tot l'organigrama, el club pretén que el seu futbol de base sigui la gran font d'inspiració del primer equip, i l'any que acaba de començar es preveu decisiu per començar a intuir la feina del nou òrgan de govern.

sobre la gespa de Cornellà-el Prat, i els *hammers* van endur-se cap a la Gran Bretanya el 39è trofeu Ciutat de Barcelona. És la divuitena vegada que l'Espanyol és derrotat en el seu trofeu. ■

Classificació mundial 2014. El porter del Barça té tots els números per sortir de titular avui a Finlàndia

Valdés espera que Del Bosque sigui coherent

Jordi Colomé Batlle
BARCELONA

Pocs porters en la història de les seleccions han assumit millor que Víctor Valdés viure a l'ombra d'algú. I la injustícia quan Pepe Reina passava davant d'ell en les preferències dels entrenadors en els pocs moments en què Iker Casillas estava lesionat. L'adéu de José Mourinho no ha comportat el retorn a la titularitat del jugador de Móstoles al Madrid, així que tot-hom espera que Vicente del Bosque sigui coherent avui (20.30 hores, Tele 5) a Finlàndia i aposti pel blaugrana, si bé ahir va preferir no donar pistes.

Casillas va estar lesionat a la temporada passada i Del Bosque va alternar Reina i Valdés a la porteria en la seva absència, si bé amb predilecció per al blaugrana. Així, en els duels decisius de la fase de classificació a França i a Gijón contra Finlàndia, el jugador de l'Hospitalet va ser l'escollit sota els pals. També en els amistosos contra Irlanda, l'Uruguai i Panamá. En canvi, en la copa Confederacions del juny, el primer duel, el passeig amb Tahití, el seleccionador estatal es va de-

Entre blaugrana

“Víctor Valdés és sempre un exemple al camp i com a company”, recorda Xavi

Avisats

L'onze de Del Bosque ja va patinar a casa contra Finlàndia i té baixes de pes

cantar per l'ex-Liverpool per tornar a Valdés en l'intransigent enfrontament amb Nigèria. La particularitat ara és la situació de Casillas. Està sa, però no juga. La lògica indica el canvi, sense descartar res, perquè Del Bosque s'ha passat mesos per exemple cridant Albiol quan no era ni convocat al Madrid. Ahir no es va mullar. “Tenim decidit qui jugarà. Tenim alguns dubtes, però no a la porteria. Tenim tres porters extraordinaris i qualsevol pot jugar.”

Tampoc els companys es van voler mullar, no fos

cas que Del Bosque prefeixi no fer canvis. Xavi va aprofitar per elogiar l'actitud de Valdés. “Jugui qui jugui, la porteria estarà ben coberta. No em sorprèn el comportament d'en Víctor. No sóc objectiu perquè som amics, però és un exemple al camp i com a company. Ha esperat pacientment la seva oportunitat.” El combinat espanyol va recuperar el domini del grup en vèncer a França, però ja va empatar a casa amb Finlàndia i té baixes de pes: Piqué, Busquets, Xabi Alonso i Javi Martínez.

Bèlgica i Itàlia

La jornada no comporta grans duels, però ha d'ajudar a decidir alguns grups. Alemanya tindrà el primer lloc lligat del tot si es desfà d'Àustria, ja que la distància se situaria en vuit punts. Una empenta també definitiva la viuran Bèlgica, si venç Escòcia i Croàcia no surt victoriosa del tens duel a Sèrbia, així com Itàlia, que rep el segon del B, Bulgària, amb l'oportunitat de deixar-lo a set punts. Qui tindrà pressió és la Portugal de Cristiano Ronaldo, que ha d'aprofitar els regals rebuts i guanyar a Irlanda del Nord. ■

Víctor Valdés i Casillas en l'entrenament de la selecció espanyola ■ EFE

Grup A Jornada 8

Macedònia - Gal·les..... **19.00 h (Gol T)**
Sèrbia - Croàcia..... **20.45 h (Gol T)**
Escòcia - Bèlgica..... **21.00 h**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Bèlgica	19	7	6	1	0	13	2
Croàcia	16	7	5	1	1	10	4
Sèrbia	7	7	2	1	4	9	9
Gal·les	6	6	2	0	4	6	14
Escòcia	5	7	1	2	4	4	9
Macedònia	4	6	1	1	4	3	7

Grup D Jornada 7

Turquia - Andorra..... **20.00 h**
Romania - Hongria..... **20.00 h**
Estònia - Holanda..... **20.30 h (Gol T)**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Holanda	18	6	6	0	0	20	2
Hongria	11	6	3	2	1	13	8
Romania	10	6	3	1	2	10	10
Turquia	7	6	2	1	3	7	7
Estònia	6	6	2	0	4	3	9
Andorra	0	6	0	0	6	0	17

Grup F Jornada 9

Rússia - Luxemburg..... **16.30 h**
Irlanda N. - Portugal... **20.45 h (Gol T)**
Israel - Azerbaitjan..... **demà, 19.45 h**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Portugal	14	7	4	2	1	12	6
Rússia	12	6	4	0	2	8	2
Israel	11	6	3	2	1	15	8
Irlanda Nord	6	6	1	3	2	4	7
Azerbaitjan	4	7	0	4	3	3	9
Luxemburg	3	6	0	3	3	3	13

Grup B Jornada 8

Rep. Txeca - Armènia..... **18.00 h (Gol T)**
Malta - Dinamarca..... **20.00 h**
Itàlia - Bulgària..... **20.45 h**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Itàlia	14	6	4	2	0	12	4
Bulgària	10	6	2	4	0	11	4
Rep. Txeca	9	6	2	3	1	6	4
Armènia	6	6	2	0	4	6	8
Dinamarca	6	6	1	3	2	6	9
Malta	3	6	1	0	5	2	14

Grup E Jornada 7

Noruega - Xipre..... **19.00 h**
Eslovènia - Albània..... **20.30 h**
Suïssa - Islàndia..... **20.30 h**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Suïssa	14	6	4	2	0	8	1
Albània	10	6	3	1	2	7	6
Islàndia	9	6	3	0	3	8	9
Noruega	8	6	2	2	2	7	7
Eslovènia	6	6	2	0	4	8	10
Xipre	4	6	1	1	4	4	9

Grup H Jornada 9

Ucraïna - San Marino..... **20.00 h**
Polònia - Montenegro..... **20.45 h**
Anglaterra - Moldàvia..... **21.00 h**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Montenegro	14	7	4	2	1	14	7
Anglaterra	12	6	3	3	0	21	3
Ucraïna	11	6	3	2	1	10	4
Polònia	9	6	2	3	1	12	7
Moldàvia	5	7	1	2	4	4	11
San Marino	0	6	0	0	6	0	29

Grup C Jornada 8

Kazakhstan - Illes Fèroe..... **17.00 h**
Alemanya - Àustria..... **20.45 h (Gol T)**
Rep. Irlanda - Suècia..... **20.45 h**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Alemanya	16	6	5	1	0	22	7
Àustria	11	6	3	2	1	15	5
Suècia	11	6	3	2	1	11	7
Rep. Irlanda	11	6	3	2	1	12	10
Kazakhstan	1	6	0	1	5	2	15
Illes Fèroe	0	6	0	0	6	2	20

Grup G Jornada 7

Letònia - Lituània..... **20.10 h**
Bòsnia - Eslovàquia..... **20.15 h (Gol T)**
Liechtenstein - Grècia..... **20.45 h**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Bòsnia i H.	16	6	5	1	0	23	3
Grècia	13	6	4	1	1	7	4
Eslovàquia	9	6	2	3	1	7	5
Lituània	5	6	1	2	3	4	8
Letònia	4	6	1	1	4	6	14
Liechtenstein	2	6	0	2	4	3	16

Grup I Jornada 9

Geòrgia - França..... **20.15 h**
Finlàndia - Espanya... **20.30 h (Tele 5)**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Espanya	11	5	3	2	0	8	2
França	10	5	3	1	1	8	4
Finlàndia	6	5	1	3	1	4	4
Bielorússia	4	6	1	1	4	4	10
Geòrgia	4	5	1	1	3	3	7

Primera divisió. El lateral portuguès va explotar dilluns i no va poder evitar plorar en assabentar-se que, finalment, li tocava quedar-se al Madrid i no fitxaria pel Manchester United

Nervis i llàgrimes de Coentrão

Adrià Soldevila
BARCELONA

Complicada situació la que es va viure dilluns a la nit a l'hotel de concentració de la selecció portuguesa a la localitat d'Obidos, concretament a l'habitació de Fábio Coentrão. Hores abans del tancament del mercat de traspessos,

el lateral esquerre del Real Madrid celebrava, juntament amb el seu company d'equip Cristiano Ronaldo i l'extrem del Manchester United Nani el seu fitxatge pel club anglès, pràcticament tancat.

Tot i la més que possible signatura d'un nou contracte lluny del Santiago Bernabéu, pocs minuts

abans del tancament del període de transferències el fitxatge es va cancel·lar. En aquell moment, i segons el diari portuguès *Récord*, el protagonista de la nit no va poder suportar la frustració i es va posar a plorar. La presència dels seus dos compatriotes, que van intentar calmar-lo, no van servir de consoli

el lateral va acabar passant una nit de “patiment, gran tensió, nervis i plors”.

Coentrão va fitxar pel Madrid l'estiu de 2011 per 30 milions d'euros i, segons els mitjans anglesos, el Manchester United el volia cedit. Finalment, però, el portuguès haurà de seguir vestint la samarreta blanca. ■

Fábio Coentrão amb la selecció portuguesa ■ EFE

BREUS

El preu de Bale continua portant cua. Ahir a la matinada, un directiu del Tottenham va revelar que el traspàs del gal·lès al Real Madrid es va tancar en 86 milions de lliures, és a dir, 101 milions d'euros. D'altra banda, Villas-Boas no va poder evitar parlar sobre el cas: “La influència del Madrid sobre l'estat mental del jugador ha estat molt elevada.” ■ EL 9

NOU RODIUS

UNA ALTRA ESCALA DE COTXE

L'ÚNIC 7i+7i
DES DE **22.900€***

Renova tot, excepte la seva capacitat: L'únic amb espai per a 7 adults + 7 maletes.

NOU DISSENY **NOVA TECNOLOGIA** **MÉS SEGURETAT** **MÉS EQUIPAMENT**

NICAUTO GIRONA S.L. Ctra. Nacional II, 18. FORNELLS DE LA SELVA. Tel. 972 221 244 **5 ANYS DE GARANTIA**

Consum combinat 7,5 - 8,1 L/100 km. Emissions CO₂: 199 - 212 g/100 km.

*PVP recomanat a P. i B. per a Rodius 200eXdi 165 CV. Inclou IVA, transport, descompte promocional, Pla PIVE 2 i descompte família nombrosa.

SSANGYONG
NUEVA GENERACIÓN

Olot. Arnal va disputar els primers minuts com a davanter olotí i el seu gol va servir per eliminar l'Huracán a l'últim instant i engrescar encara més una afició totalment entregada

El debut més productiu

G. Freixa
OLOT

Els aficionats de l'Olot van tornar a respondre en el duel de copa i van omplir les grades del municipal per veure el retorn del club olotí a aquesta competició trenta anys després. El partit no els va decebre ni pel que fa a espectacle ni pel que fa al resultat, que els permet continuar somiant a fer-la grossa i acabar enfrontant-se a un equip de Champions. El duel de dimecres també va significar el debut d'un dels fitxatges més destacats d'aquest estiu a Olot, Arnal Libert. El davanter garrotxí va entrar després del descans en substitució d'Uri Santos, i durant els 45 minuts ja va demostrar que la seva aportació a l'equip olotí pot ser molt gran. La primera actuació amb la samarreta vermella es va arrodonir amb un gol agònic i alhora històric, ja que permetia passar l'eliminàtòria. O sigui, Arnal va tenir el debut somiat. "En primer lloc, estic content perquè feia gairebé quatre mesos que no jugava un partit, i, a més, tal com estava el camp de ple, marcar el gol decisiu va fer

Ferrón, de vermell, va ser dels més destacats en el duel de copa ■ LLUÍS SERRAT

Xavi Ferrón i Valentín, sorpreses molt positives

Eduardo Vílchez va fer rotacions en el partit de copa, i els jugadors que van jugar van complir l'objectiu de ser competitius. Entre els noms que més van destacar hi va haver els de dos joves futbolistes. D'una banda, Ferrón, que va demos-

trar que el salt des de primera catalana fins a segona divisió B no és cap problema. Dos gols i diverses jugades mostrant el seu desequilibri per banda van ser molt bons arguments per convèncer Vílchez de la seva qualitat. També va apor-

tar molt en atac el lateral Gerard Valentín. Les seves cavalcades per la banda van fer anar de corcoll la defensa de l'Huracán. El futur i la projecció –tots dos tenen vint anys– i el fons d'armari en la plantilla estan assegurats en l'equip garrotxí.

El protagonista

“Estic content per haver tornat a jugar i per marcar el gol decisiu amb el camp ben ple. Espero que això engresqui encara més gent”

“La directiva treballa molt bé. Volen convertir l'Olot en l'orgull de la ciutat i de la comarca. Crec que ho estan aconseguint”

“Si el camp s'omple encara que sigui un dia laborable vol dir que la gent té ganes de futbol i de copa”

Arnal Libert Conde
DAVANTER DE L'OLOT

que el públic encara s'engresqués més amb l'equip”, comenta el jugador.

Pel que fa a la copa, una competició que dona l'oportunitat de jugar contra equips de primer nivell, Arnal assegura que fa il·lusió a l'equip, però sobretot a l'afició: “Si el camp s'omple tal com va

passar contra l'Huracán, encara que fos un dia laborable, vol dir que la gent té ganes de futbol. Guanyar de manera èpica i jugant bé segur que farà que encara més públic s'aficioni a l'Olot, i el caliu del públic ens ajudarà.”

Després d'haver jugat en el futbol professional, l'exdavanter del Girona elogia la tasca que s'està fent en el club olotí. “Ja coneixia la manera de treballar de la directiva de l'Olot. Han fet les coses molt ben fetes i la recompensa ha arribat en forma d'ascensos. El més important és que actuen amb coherència i en el futbol actual això és clau. Encara hi ha algunes diferències amb el futbol professional, però amb els pocs dies que fa que sóc al club puc assegurar que no paren de treballar per millorar. Volen convertir el club en l'orgull de la ciutat i de la comarca i ho estan aconseguint”, afirma Conde.

On es jugarà?

El Sant Andreu va fer arribar ahir al vespre a la RFEF i a l'Olot una proposta en què el partit es jugaria l'11 de setembre a les 12 del migdia al municipal de Can Dragó, ja que el Narcís Sala no estarà a punt fins el dia 13 com a mínim. Tot fa pensar que si la federació accepta aquesta proposta el club olotí haurà de tornar a jugar en un terreny de joc que no va agradar gens als garrotxins. ■

3a divisió. El tècnic figuerenc es lamenta de la lesió del jove extrem i explica que l'esperaran. Xavi Punsí apel·la a la unió del vestidor per superar un moment i un calendari complicats

Punsí: “Si jo sóc al Figueres, Arimany està renovat”

G. Freixa
FIGUERES

Àlex Arimany se sotmetrà avui a l'última prova per confirmar el diagnòstic de la seva lesió, tot i que ahir, en la visita que va fer amb el doctor Molera gairebé es va certificar que té trencats els lligaments encreuats del genoll esquerre: “És una mala passada tant per a l'equip com per al jugador. Falta la prova definitiva, però puc dir que si jo sóc entrenador del Figueres, Arimany està renovat

per al curs que ve. Va arribar per fer-ho bé al Figueres i ho ha de poder demostrar”, va destacar Punsí. Tot i aquesta sensible baixa, la Unió encara no s'ha plantejat fitxar cap recanvi: “S'ha ofert gent, però primer hem de saber quan trigarà a tornar”, va explicar el tècnic figuerenc.

Canviar dinàmiques

El Figueres no ha sumat encara cap punt, tot i que ben segur que ha fet mèrits per haver aconseguit millors xifres: “En el futbol

acaben manant els resultats finals, i és igual haver-ho fet bé si acabes perdent. Som els mateixos del curs passat i també els mateixos que fa dues setmanes vam plantar cara a tot un Olot, però ara no estem en bona dinàmica.” Punsí creu que la unió del vestidor ha de ser clau per revertir la situació: “Treballarem per aconseguir-ho, tot i que el calendari no ho posa gens fàcil”, diu el tècnic just abans de rebre aquest diumenge el Terrassa a Vilatenim. ■

Punsí, animant els jugadors en el duel a Ascó ■ E.M.

BREUS

El Lleida cedeix Gòdia al Montsó.

El club blau va oficialitzar ahir la cessió del jove migcampista Artur Gòdia al Montsó, de la tercera divisió aragonesa. El mateix futbolista, de 21 anys, va demanar al Lleida que concretés aquesta operació, ja que vol disposar de més minuts. La temporada passada, Artur Gòdia va disputar quinze partits, sis dels quals com a titular. ■ EL 9

Pablo Marí, presentat al Nàstic.

El conjunt taragoní va presentar ahir el seu últim fitxatge, el defensa Pablo Marí. L'exjugador del Mallorca va explicar en la presentació que arriba atret pel projecte i pels objectius engrescadors que té la plantilla grana. ■ EL 9

Joan Oliver vol invertir en el Reus.

L'interès de l'empresari Joan Oliver, exdirector general del Barça, per invertir en el Reus ha provocat que el club roig-i-negre es plantejés la possibilitat de tornar-se a convertir en societat anònima esportiva. Si fos així, Oliver aportaria prop de mig milió d'euros mitjançant empreses de la seva propietat i es convertiria en el màxim accionista. Joan Oliver, director general del Barça en l'època de Laporta, va tenir una mala sortida del club blaugrana, ja que se'l va involucrar en una trama d'espionatge a jugadors, tècnic i directius. Des de llavors, Oliver ha estat vinculat a escoles de futbol dels Estats Units i Sud-àfrica. ■ EL 9

La plantilla del Girona B que debutarà a primera catalana ■ MANEL LLADÓ

1a catalana. Girona B

El filial treu el cap

Lorena Enciso
GIRONA

Només dues temporades ha necessitat el filial del Girona per fer el salt de segona a primera catalana. L'equip debutarà en la categoria sense un objectiu concret, si bé no descarten ser-ne una de les revelacions. L'equip presenta moltes novetats, començant per la banqueta, ja que Arnau Sala ha agafat

les regnes del conjunt gironí. L'exjugador, un vell conegut del club perquè va ser el segon entrenador del primer equip en l'etapa de Raül Agné, ha dirigit durant tres temporades el Figueres. Sala entrenarà una plantilla molt jove i renovada. Diversos jugadors pugen del juvenil de divisió d'honor, entre els quals destaquen noms com els de Vivi i Gumbau, que aquesta temporada s'en-

trena habitualment amb el primer equip i té serioses possibilitats de debutar a segona A. El grup podria tenir dificultats en les primeres jornades per la seva poca experiència, però Sala està convençut que, si superen el primer tram de la temporada "amb bons resultats", els jugadors "tenen prou qualitat per fer un paper destacat i plantar cara a qualsevol equip de la lliga". ■

GIRONA B

ADREÇA: Carrer Església Sant Miquel, 16
ESTADI: Municipal de Torres de Palau
WEB: www.gironafc.cat

EL PRESIDENT

JOAQUIM BOADAS

3a temporada

L'entitat gironina ha aconseguit que el filial assolís l'ascens a primera catalana i continuar potenciant el futbol de base.

EL TÈCNIC

ARNAU SALA

1a temporada

Va ser el segon de Raül Agné al Girona i ara dirigirà el filial després d'entrenar el Figueres les últimes tres temporades.

LA FIGURA

GERARD GUMBAU

1a temporada

Mig centre amb molta qualitat. S'entrena habitualment amb el primer equip i té possibilitats de debutar a segona A aquest curs.

EL MILLOR

Gran part de la plantilla, nodrida principalment pel juvenil d'honor, presenta jugadors joves amb molta qualitat i projecció.

EL PITJOR

Si el grup no s'adapta aviat a la categoria, els jugadors poden notar la falta d'experiència en el debut a primera catalana.

Les temporades anteriors

En la temporada 2011/12 el Girona FC va absorbir el FC Riudellots

2011/12 2a catalana **6è**

2012/13 2a catalana **2n**

LA PLANTILLA

NOM	EDAT	POSICIÓ	TEMP.
NIL M. López	20	Porter	2a
ANDRÉS Díez	20	Porter	2a
PAU Bonmatí	20	Defensa	2a
Robert BUSQUETS	20	Defensa	2a
Marc ROURA	20	Defensa	2a
Santiago VARESE	19	Defensa	1a
Gerard HERRERA	21	Mig	2a
Marc 'RUVI' Rovirola	21	Mig	2a
Fran PÉREZ	21	Mig	2a
Dembo BATCHILLY	20	Mig	2a
Carles SALA	20	Mig	2a
Marc SÁNCHEZ	20	Mig	2a
ELOI Zamorano	19	Mig	1a
MAMADOU Cellou	19	Mig	1a
Gerard GUMBAU	19	Mig	1a
Albert Vivancos 'VIVI'	19	Mig	1a
Sergi ROMERO	23	Mig	1a
ALEXIS Sánchez	24	Mig	1a
Raül ARJONA	20	Davanter	2a
Sebastian CORIS	20	Davanter	2a
David BIGAS	19	Davanter	1a
Gerard MUÑOZ	20	Davanter	2a

ALTES

Sergi Romero (Farners), Alexis Sánchez (Vic), Gumbau, Varese, Eloi, Mamadou, Bigas i Vivi (pugen del juvenil).

BAIXES

Carles Mas i Pere Pons (pugen al primer equip), Víctor Dacosta (Farners B), Toni Rossell (la Jonquera), Dani Saavedra, Pepe, Ismail Taher i Xavier Ribugent.

El Girona juvenil afronta un nou curs amb moltes cares noves ■ LLUÍS SERRAT

Divisió d'honor juvenil. Girona juvenil A

Renovació i incògnites

G. Freixa
GIRONA

En les últimes temporades, el juvenil del Girona ha aconseguit uns resultats molt bons en la màxima categoria del futbol de formació. Una mostra d'això són els diversos futbolistes que han debutat amb el primer equip o que s'hi han entrenat habitualment. Aquesta temporada la plantilla gironina

ha renovat gairebé tots els efectius, i només Masegú, David Álvaro, Barco, Anglada i Moha repeteixen.

El Girona s'ha reforçat amb jugadors de la demarcació. El fet de competir en la divisió d'honor ha estat un reclam per incorporar els joves que destacaven en equips com ara el Banyoles, l'Olot, l'EF Gironès, el Figueres, l'Escala, el Farners o el Guixols. Al

capdavant d'aquesta plantilla hi tornarà a ser Pau Hidalgo. L'entrenador afronta la segona temporada amb el juvenil gironí. El primer objectiu serà un any més formar futbolistes perquè tinguin projecció al primer equip, i el segon, competir al màxim nivell sent conscients que millorar el cinquè lloc del curs anterior és un repte complicat per a un equip molt renovat. ■

GIRONA JUVENIL

ADREÇA: Carrer Església Sant Miquel, 16
ESTADI: Municipal de Torres de Palau
WEB: www.gironafc.cat

EL PRESIDENT

JOAQUIM BOADAS

3a temporada

Serà la segona temporada del juvenil divisió d'honor des que el club va 'prendre' la gestió esportiva a la fundació.

EL TÈCNIC

PAU HIDALGO

2a temporada

En el curs de debut va assolir una meritòria cinquena posició que li ha valgut per continuar un any més en el càrrec.

LA FIGURA

MARC MASSEGÚ

2a temporada

El central i capità del juvenil és un dels pilars del grup. Aquesta temporada ha d'erigir-se com un dels líders de l'equip.

EL MILLOR

La dinàmica positiva dels últims cursos dona empena a un grup que pretén tornar a estar en les primeres posicions.

EL PITJOR

El bon paper que ha fet en les últimes temporades pot comportar una pressió extra en una plantilla molt renovada.

Les temporades anteriors

2003/04 Div. honor **6è**

2004/05 Div. honor **7è**

2005/06 Div. honor **9è**

2006/07 Div. honor **8è**

2007/08 Div. honor **11è**

2008/09 Div. honor **9è**

2009/10 Div. honor **6è**

2010/11 Div. honor **10è**

2011/12 Div. honor **3r**

2012/13 Div. honor **5è**

LA PLANTILLA

NOM	EDAT	POSICIÓ	TEMP.
JAYRO	18	Porter	1a
JOEL Garzón	18	Porter	1a
MARC MASSEGÚ	18	Defensa	2a
DAVID Álvaro	17	Defensa	2a
ADRIÁN Simón	18	Defensa	1a
NIL Congost	18	Defensa	1a
LLUC Mora	18	Defensa	1a
JUANJO Masero	18	Defensa	1a
ÓSCAR Fernández	18	Defensa	1a
SERGI Barco	18	Mig	2a
ARNAU Blanco	18	Mig	1a
MARÇAL Sáenz	18	Mig	1a
FERRAN Leyton	18	Mig	1a
MARC FERRER	18	Mig	1a
ROGER Salanova	18	Mig	1a
ORIOI Anglada	17	Davanter	2a
MOHAMED Chabboura	18	Davanter	2a
HENRI Gilham	18	Davanter	1a
ANDREU Moreno	18	Davanter	1a
NAUAL Arroyo	18	Davanter	1a
IBAN Soto	18	Davanter	1a

ALTES

Jayro, Adrián i Arnau (Premià), Joel (Damm), Nil (Banyoles), Lluc (Olot), Juanjo (Vilassar), Óscar i Iban (EF Gironès), Marçal, Gilham i Andreu (Figueres), Ferrer (l'Escala), Ferran (Mataró), Roger (Farners) i Nual (EF Guixols).

BAIXES

Muñoz, Bastida, Varese, Pereira, Pérez, Guilana, Gámez, Zamorano, Bigas, Mesa, Espuña, Serramitja, Jabbie, Gumbau, Vivi, Cellou, Iván, Feliu i Méndez.

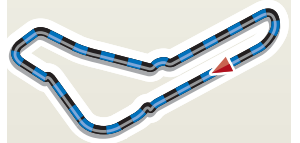
El Circuit de Barcelona-Catalunya, en una imatge del gran premi del 2013, el maig passat ■ VALDRIN XHEMAJ / EFE

12 ITÀLIA

LONGITUD	5,793 km
TOTAL	306,720 km
VOLTES	53
PODI 2012 1 Lewis Hamilton (McLaren Mercedes) 2 Sergio Pérez (Sauber Ferrari) 3 Fernando Alonso (Ferrari)	

Monza

REVOLTS: 10 (6 dreta / 4 esq.)
DEBUT EN EL MUNDIAL: 1950
VOLTA RÀPIDA EN CURSA:
 1:21.046 Rubens Barrichello (Ferrari), el 2004
VENCEDORS ANTERIORS:
 2011 Sebastian Vettel (Red Bull)
 2010 Fernando Alonso (Ferrari)
 2009 R. Barrichello (Brawn)
HORARIS
Divendres
 10.00-11.30 h: 1a sessió lliure
 14.00-15.30 h: 2a sessió lliure
Dissabte
 11.00-12.00 h: 3a sessió lliure
 14.00 h: qualificació
Diumenge
 14.00 h: cursa

Pel seu propi pes

FÓRMULA 1 • Barcelona té garantida la plaça en el calendari provisional del mundial de l'any que ve, que es va filtrar ahir a Monza, on aquest cap de setmana s'hi ha de fer l'últim gran premi europeu del curs

Valentí Fradera
 BARCELONA / MONZA

El mundial de F-1 farà parada i fonda a Montmeló l'any que ve, els dies 8, 9, 10 i 11 de maig. Ahir, amb tot el pàdoc reunit a Monza per fer-hi el dotzè gran premi de la temporada –l'últim a Europa abans de les gires asiàtica i americana–, els equips van rebre l'esborrany del que ha de ser el calendari de la F-1 el 2014. Té 21 curses i força novetats, però la primera cita europea tornarà a ser la del Circuit de Barcelona-Catalunya.

Sense escarafalls

Era la hipòtesi fonamentada amb què els responsables del traçat vallesà es van posar a treballar l'endemà del gran premi d'enguany, quan ja va començar la comercialització de les entrades per a la cursa del 2014, que acaba de rebre el més semblant a una confirmació oficial.

En el fons no podia ser d'una altra manera, d'en-

Protagonistes

“Em van confirmar que correria amb Red Bull dimecres de la setmana passada. De veritat que a Spa [la cursa anterior] encara no ho sabia del cert”

“És un alleujament, perquè ja no hi ha més especulacions i tothom sap el que passa, jo inclòs”

Daniel Ricciardo
 TORO ROSSO-FERRARI

“Si no podem acabar davant d'ell [Vettel] a Monza i Singapur, i com a mínim al podi, haurem de començar a pensar en el projecte del 2014”

“Tinc tres anys més amb Ferrari que vull respectar. La meva intenció és acabar la meva carrera aquí”

Fernando Alonso
 FERRARI

“Els [Lotus] saben per què no avancen les negociacions [per renovar el contracte]. És així de senzill”

Kimi Räikkönen
 LOTUS-RENAULT

“És fàcil mirar a altres bandes, però anar-se'n d'un equip com McLaren seria un error”

Jenson Button
 MCLAREN-MERCEDES

“Tinc possibilitats de seguir a Ferrari. Necessito bons resultats, i em centraré en això”

Felipe Massa
 FERRARI

“No és gens freqüent que hi hagi australians en la F-1. Daniel [Ricciardo] s'ho mereix amb escreix”

Mark Webber
 RED BULL-RENAULT

çà que a mitjan agost va transcendir que les autoritats valencianes –fins no fa gaire encaparrades a tirar endavant una alternança discordant amb Montmeló, per tal de dissimular la falta de viabilitat de la seva cursa urbana– estaven mirant de trencar el contracte amb el promotor Bernie Ecclestone sense deixar-s'hi la camisa.

Sense fer soroll, doncs, el Circuit de Barcelona-Catalunya ha vist premiada la seva feina rigorosa i modèlica, i ja té via lliure per seguir organitzant una cursa amb un fort impacte econòmic i d'imatge per al país. El contracte en vigor arriba fins al 2016 inclòs, i la intenció dels directius de la instal·lació és prorrogar-lo, gràcies en

part al suport econòmic de l'Ajuntament de Barcelona, que reforça alhora la promoció internacional de la ciutat i el circuit.

Vint-i-una curses

Aquest calendari, però, encara és provisional: l'ha de ratificar el Consell Mundial de l'Automobilisme de la FIA en la reunió que farà a Croàcia a finals

de setembre. Té, dèiem, 21 curses, dues més que enguany... i una més que el sostre teòric proposat pels equips, tot i que persisteixen els dubtes sobre Corea, pendent del compliment del contracte.

Les novetats són les curses a Àustria, Rússia i Mèxic (les dues últimes, pendents que s'acabin a temps les obres de cons-

Calendari 2014

16 març	Austràlia (Melbourne)
23 març	Malàisia (Kuala Lumpur)
6 abril	Xina (Xangai)
13 abril	Corea (Yeongam)*
27 abril	Bahrain (Shakir)
11 maig	Catalunya (Barcelona)
25 maig	Mònaco (Montecarlo)
8 juny	Quebec (Mont-real)
22 juny	Àustria (Red Bull Ring)
6 juliol	Anglaterra (Silverstone)
20 juliol	Alemanya (Hockenheim)
27 juliol	Hongria (Budapest)
24 agost	Bèlgica (Spa)
7 setembre	Itàlia (Monza)
21 setembre	Singapur (Marina Bay)
5 octubre	Japó (Suzuka)
19 octubre	Rússia (Sotxi)*
26 octubre	Abu Dhabi (Yas Marina)
9 novembre	Mèxic (Ciutat de Mèxic)*
16 novembre	EUA (Austin)
30 novembre	Brasil (Interlagos)

(*) Pendent de confirmació

trucció i remodelació dels circuits, respectivament), mentre que l'Índia es pren un any sabàtic abans de tornar el 2015. La raó adduïda és que l'organitzador desitja una data cap al principi del curs (ara es fa a finals d'octubre), però no vol haver de fer –i pagar– dues curses en sis mesos.

L'altre detall rellevant és l'absència de Nova Jersey, on ja s'havia d'haver corregut el 2013 i que es torna a endarrerir. D'altra banda, Hockenheim acollirà el GP d'Alemanya, d'acord amb els torns establerts amb Nürburgring el 2007. I és que l'alternança, si es fa entre iguals i per raons justificades, tampoc no fa de mal rosegar. ■

Els representants de les institucions, brindant en el 25è aniversari de la concessió a Barcelona dels Jocs del 1992 ■ ALEJANDRO GARCÍA / EFE

Barcelona 1992-Madrid 2020 (i 4). La capital d'Espanya busca per tercer cop seguit els seus Jocs Olímpics en una cursa sense tants obstacles com els que va tenir la capital catalana

Els Jocs d'Espanya

Jordi Camps
BARCELONA

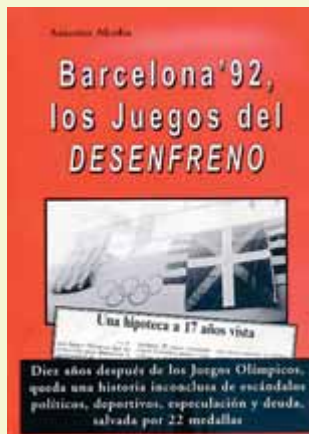
La Carta Olímpica diu que els Jocs es concedeixen a una ciutat que ha de tenir el suport del govern de l'Estat. En el cas de Barcelona, capital de Catalunya, un cop els poders de l'Estat es van convèncer dels beneficis dels Jocs, que ja els va costar, un dels aspectes que van haver de treballar més va ser la seva espanyolització. L'expresident de la Generalitat Jordi Pujol, explica en les seves memòries que no va trigar ni un segon a donar el sí quan Narcís Serra li va explicar el seu projecte. També diu, però, que "el compromís a fons de la Generalitat amb els Jocs Olímpics va quedar condicionat, des del principi, al fet que la bandera catalana tingués un lloc preminent, gens amagat, i que el català, amb el castellà, en fos la llengua oficial,

juntament amb el francès i l'anglès, que són preceptius".

El camí cap a la nominació va viure doncs, entre l'esperit català i l'espanyol. I la gran maquinària tenia l'administració de l'Estat. Com els tècnics que van elaborar l'informe sobre la candidatura que van entregar al consell de ministres abans que aquest es pronunciés, el març del 1984, a favor de la candidatura. En aquell informe es recollia la idea llançada per Pasqual Maragall el desembre del 1983 quan va dir que els Jocs de Barcelona havien de ser els d'Espanya i es deia que "ha de quedar per a tots completament clar que els Jocs de Barcelona 1992 són els Jocs d'Espanya". També es deia que "els Jocs han de ser tractats com un objectiu nacional d'especial importància per la seva incidència sobre la imatge d'Espanya" i es recomana-

Qui va pagar els Jocs del 1992?

Fa molts anys que sentim a dir que els Jocs de Barcelona els van pagar tots els espanyols. Una anàlisi de la despesa que va suposar els Jocs feta just abans de la inauguració deia que tocava a 16.000 pessetes per espanyol, o sigui set pessetes per dia durant sis anys. La inversió pública a Barcelona el 1992 va suposar un 4% del pressupost general. Les despeses de la candidatura, del 1981 al 1986, les van pagar entre l'Ajuntament i els empresaris. Jordi Pujol va recordar, la setmana següent al final

dels Jocs, que "el que el govern estatal va invertir en els Jocs del 1986 al 1992 és

el 35% del que va cobrar de més de Catalunya només l'any 1988". Pasqual Maragall diu en les seves memòries que Felipe González li va confessar que, segons les dades del secretari d'estat d'Hisenda, Josep Borrell, l'únic any en què Barcelona i Madrid havien empatat en inversions estatals havia estat el 1991. Malgrat tot, com mostra la portada del llibre que acompanya aquesta peça, editat el 2002, alguns a Madrid ho van tenir sempre molt clar.

va als promotors de la candidatura i al govern mateix "evitar la politització i la capitalització partidista dels Jocs". "En la mesura que tot l'anterior quedi assegurat, es farà possible

que els Jocs siguin plenament assumibles i assumits per la institució de la corona", conclou l'informe. En les seves memòries, Pasqual Maragall diu sobre aquest tema: "L'Es-

tat ens va venir a dir: d'acord, Barcelona 92 no és un cas com el de l'Expo de Sevilla, que és un projecte d'Estat pensat i executat per l'Estat..." Amb aquests planteja-

ments no ens han d'estranyar moltes de les coses que van passar després i la lluita intensa que moltes organitzacions i ciutadans van tenir perquè quedés clar que Barcelona era la capital de Catalunya, amb una llengua i una cultura pròpies. La participació dels esportistes catalans amb un equip propi, o si més no amb alguna distinció visual, va ser impossible, i encara que el català va ser una de les quatre llengües oficials i van sonar *Els segadors* durant la inauguració, el balanç fi-

Pasqual Maragall

L'alcalde va llançar la idea, el 1983, que els Jocs de Barcelona serien d'Espanya

Jordi Pujol

El seu suport va estar condicionat a l'ús de la senyera i de la llengua catalana

nal quant a la catalanitat i l'espanyolització dels Jocs va ser àmpliament favorable a l'espanyolització, inclosa la batuda contra independentistes i les crítiques que encara es van haver de sentir pel reduït ús que es va fer dels símbols i la llengua del país que acollia els Jocs.

L'abril del 1992, dos senadors del Partit Popular es van queixar de "les tensions de regionalització" que es produïen per culpa dels Jocs. Al maig, Josep Maria Sala, secretari d'organització del PSC, deia que a la gent partidària d'una major catalanització dels Jocs "se'ls agafi per la solapa i se'ls expulsi del país" i Alberto Fernández Díaz, que llavors ja era portaveu del PP a l'Ajuntament de Barcelona, demanava que també es pengessin banderes espanyoles als balcons. Al juliol, tres dies abans de la inauguració, un grup de policies va marxar del pavelló de Badalona perquè es parlava en català. Durant la disputa dels Jocs, un membre de la Real Academia de la Lengua Española, Manuel Alvar, va deixar anar: "Si els actes es fan en un determinat país, la llengua que s'ha d'utilitzar és la del país i les llengües regionals figuraran després." ■

Les eleccions de les seus dels Jocs Olímpics

Geopolítica i economia

FULL DE RUTA • Les sis primeres edicions dels Jocs Olímpics es van disputar en ciutats de països que van estar entre els fundadors del COI el 1894, seguint els desitjos del baró de Coubertin **EVOLUCIÓ** • L'esdevenir econòmic i polític del món ha anat marcant les decisions del COI pel que fa a la tria de les ciutats seu dels Jocs Olímpics amb el pas dels anys

Jordi Camps
BARCELONA

La tria de les seus de les primeres edicions dels Jocs Olímpics van ser tot un exemple de decisions del baró de Coubertin tot seguint una mena de pla de ruta que es va traçar per consolidar el seu projecte: Atenes, París, una ciutat dels Estats Units i Roma –que al final va ser Londres–. Si hi afegim Estocolm el 1912 i Anvers el 1920 tenim que les sis primeres edicions dels Jocs Olímpics es van fer en ciutats de països fundadors dels Jocs. Els membres del COI no van poder votar entre dues candidatures fins al 1926, quan a Lisboa van triar la seu dels Jocs d'hivern del 1928.

Després de la Segona Guerra Mundial, l'interès per acollir els Jocs va augmentar. El 1947, quan el COI va haver de triar la seu dels Jocs del 1952, tenia sobre la taula set candidatures. Cinc eren dels Estats Units (Los Angeles, Minneapolis, Detroit, Chicago i Filadèlfia), a més d'Hèlsinki i Amsterdam. El 1949, quan Melbourne va obtenir els Jocs del 1956, va tenir vuit rivals, sis ciutats dels Estats Units, a més de Buenos Aires i Mèxic. La vella Europa, assolada en la Segona Guerra Mundial, no estava preparada per als Jocs Olímpics. El pla Marshall d'ajuda a la reconstrucció europea, que es va començar a aplicar el 1947 va trigar a fer efecte. El 1955, quan es van triar a París les seus del 1960, quatre de les set candidatures ja eren europees.

A més del fet que els Estats Units van sortir de la Segona Guerra Mundial amb una economia a ple rendiment, també s'ha de tenir present que els Jocs ja eren una gran arma en la guerra freda que començava. Amb l'URSS en fora de joc olímpic –per decisió pròpia– fins al 1951, els Estats Units consideraven que els Jocs eren cosa seva. La primera candidatura d'una ciutat del bloc de l'est europeu va ser la que va presentar Budapest el 1955 per als Jocs del 1960. La segona es va fer esperar fins al 1970, quan Moscou va aspirar a la seu del 1976.

Casualitat o no, les designacions de Melbourne (1956), Roma (1960), Tòquio (1964), Mèxic (1968) i Munic (1972) van tenir en comú l'ús que els respectius països van fer per ressituar-se en el món. Austràlia i Mèxic van aixecar el dit i van recordar al món que ells també

Explosió d'alegria a la platja de Copacabana després que Rio de Janeiro guanyés els Jocs del 2016 ■ EFE

Les seus. Les primeres edicions es van anar disputant a les ciutats que el baró de Coubertin havia previst per donar abast mundial al seu projecte olímpic.

1926

Primer cop que els membres del COI van poder votar per triar una seu olímpica.

1986

Sis ciutats van lluitar –Barcelona, París, Belgrad, Brisbane, Birmingham i Amsterdam– per aconseguir els Jocs del 1992 que es va emportar la capital catalana.

existien. Els altres tres països –Itàlia, el Japó i l'RFA– van fer servir els Jocs per demostrar que eren països nous, que havien trencat amb el passat, que la Segona Guerra Mundial havia quedat enrere definitivament i que la comunitat internacional podia comptar amb ells.

Els anys setanta van ser durs econòmicament parlant per al món i també per a l'olimpisme. El maig del 1970 el COI va atorgar a Montreal els Jocs del 1976. L'octubre del 1974 quan va ser l'hora de triar la seu dels Jocs del 1980, només les dues derrotades quatre anys abans, Moscou –que va guanyar– i Los Angeles es van presentar. La crisi provocada per l'augment del preu del petroli que va decretar l'OPEP l'octubre del 1973 després de la guerra del Yom Kippur començava a pesar en les economies. Els Jocs de Montreal van ser un desastre econòmic i, quan el maig del 1978 el COI va haver de triar la seu dels Jocs del 1984, es va trobar que Los Angeles era l'única candidata. La rotació dels Jocs arreu del món que Coubertin havia imposat com a base de la seva internacionalització trontollava. S'hauria de tornar a Atenes com a seu permanent com els grecs ha-

vien demanat repetidament i començar a reduir les dimensions de tot plegat?

Finalment, Los Angeles va assumir el repte d'organitzar els Jocs, però com que era ella o el caos, va poder collar el COI i imposar les seves condicions. Serien uns Jocs fets des del sector privat, sense intervenció dels governs. El COI va trigar a acceptar-ho, però va haver de claudicar. Del pitjor moment, però, en

La gestió privada dels Jocs de Los Angeles del 1984 va rellançar un esdeveniment que havia estat molt tocat

va sorgir el millor. La seu del 1988 es va triar el 1981, quan als problemes econòmics de Montreal 76 s'hi van afegir els polítics de Moscou 80 i només hi van haver dues candidatures als Jocs d'estiu, Seül i Nagoia. L'èxit econòmic dels Jocs del 1984 (222 milions de dòlars de beneficis contra 990 milions de dòlars de déficit de Montreal) va fer que el 1986, quan va ser l'hora de triar els Jocs del 1992, sis ciutats lluitessin pels

Jocs, que es van quedar a Barcelona. La crisi s'havia acabat. Los Angeles havia demostrat que es podien guanyar diners amb els Jocs i tothom va aprendre com s'havien de fer les coses. El 1990, el COI va poder triar entre sis candidates la seu dels Jocs del Centenari del 1996. El 1993, Sydney va guanyar els Jocs del 2000 contra quatre candidatures més. L'elecció de la seu del 2004 va tenir més atracció que mai. Tanta, que el COI va haver de fer una selecció prèvia de cinc finalistes entre les onze ciutats que aspiraven als Jocs.

Entre la tria de la seu dels Jocs del 2004, l'any 1997 i la dels Jocs del 2008, l'any 2001, va petar tot. L'escàndol de corrupció per l'elecció de Salt Lake City com a seu dels Jocs d'hivern del 2002 que s'havia fet el 1995 va esclatar a la cara del COI i el va obligar a canviar les normes de tria de la seu. Amb les noves normes, deu ciutats van entrar en la cursa pels Jocs del 2008 que Pequín va guanyar el juliol del 2001 a Moscou. L'any 2005, Londres es va quedar els Jocs del 2012 –amb Madrid en el tercer lloc– i el 2009, els Jocs del 2016 van ser per a Rio de Janeiro, amb Madrid en la segona posició. ■

Triatló. Considera que se'l va castigar sense proves ni garanties processals

El CEDD sobreseu la sanció a Xavier Llobet

T.R.
MANRESA

El calvari del triatleta olímpic manresà Xavier Llobet s'ha acabat. El Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva (CEDD) ha sobreseu l'expedient sancionador que li va obrir la Federació Espanyola de Triatló i que va acabar amb una sanció de tres anys amb l'acusació d'estar vinculat amb una trama de dopatge –coneguda com operació Cursa– que tenia com a cap Jordi Riera i que es va destapar a la Garrotxa gràcies a Xavi Tondo el 2011. El CEDD considera que la Fetri va sancionar Llobet basant-se en una autoinculpació feta –sota pressió, segons Llobet– davant la policia –que, d'altra banda, no va fer que passés de testimoni a imputat–. En seu judicial, Llobet no es va ratificar i, per tant, no poden formar part del sumari. A més, considera que, en tant que testimoni, Llobet no tenia assistència lletrada en el moment de declarar davant la policia, i no va poder exercir el dret a no declarar en contra seva que no té un testimoni però sí un imputat, i també considera que no va ser informat dels seus drets. I encara afegeix que les proves aportades per sancionar Llobet van ser insuficients i es va vulnerar la presumpció d'innocència. ■

Handbol. El conjunt blaugrana aspira a la seva setzena supercopa contra el Naturhouse la Rioja, que debuta en la competició i assumeix la plaça del desaparegut Atlético de Madrid

El Barça i una final inèdita

Xavier Agustí
BARCELONA

Una setmana després d'haver assolit la primera Super Globe –mundial de clubs– del seu palmarès a Qatar, el FC Barcelona és avui a Valladolid en disposició de revalidar la seva corona en la supercopa Asobal, que suposaria la setzena del seu historial. Amb la desaparició de l'Atlético de Madrid, el club blaugrana afrontarà una final sense precedents contra el Naturhouse la Rioja, l'únic equip estatal que el va superar la temporada passada amb la lliga ja resolta (33-31) i que està cridat a ser el rival més qualificat en les competicions espanyoles.

Xavi Pascual s'ha desplaçat a Valladolid amb els setze integrants que conformen la primera plantilla i al davant es trobarà un Naturhouse reforçat, tot i que tindrà la baixa per lesió del pivot Ángel Romero, provinent de l'Atlético, i diversos jugadors tocats, com ara Patrianova, Tioumensev, Velasco i Arrieta. El tècnic català va destacar ahir els progressos del club de Logronyo: "Estan fent les coses bé, cada temporada han anat fent un pas més endavant i espero que aquest any arribin ben lluny en la lliga de campions." Pascual està convençut que el Naturhouse els plantejarà moltes dificultats: "Qui es pensi que serà un passeig per a nosaltres s'equivoca." I, sobre el rival, va afegir: "Tenen un

Jota González i Xavi Pascual, els tècnics del Naturhouse i el Barça, respectivament ■ EFE

sistema de joc molt interioritzat. La incorporació d'Aidenas Malasinskas en la posició de central els donarà un aire diferent, però el model, en línies generals, serà igual. La recuperació de Rafael da Costa al

lateral esquerre també els dóna molta més capacitat en el llançament exterior." Pascual va admetre que la planificació específica per a la Super Globe els fa estar amb la preparació més avançada respecte a tem-

porades anteriors, però va puntualitzar en aquest punt del curs, lògicament, no és qüestió d'estar al màxim nivell.

Siarhei Rutenka, una de les estrelles blaugrana i protagonista en la super-

Dani Duixebàev, a l'equip juvenil

El FC Barcelona ha reforçat l'equip juvenil amb la incorporació de Dani Duixebàev, fill de l'extècnic de l'Atlético de Madrid i que militava a les categories inferiors del club colchonero abans de la seva desaparició. El petit de la nissaga dels Duixebàev –el seu germà Alex va fitxar finalment pel Vardar Skopje macedoni– té 16 anys, fa 1,98 m i destaca per la seva polivalència, que li permet alternar amb molta facilitat la posició de lateral i de central. Dani es declara admirador del vallesà Joan Cañellas i, abans de confirmar la seva arribada a la residència Blume, ja tirava floretes al club blaugrana: "El Barça és un equip grandíssim, dispo- sa del millor planter d'Espanya i ara mateix té una solvència econòmica i una plantilla impressionants."

copa del curs passat al Vista Alegre de Madrid (31-34), no considera que la final d'avui i la lliga Asobal hagi de ser bufar i fer ampolles per al Barça. "Només amb els noms no es guanyen els partits, haurem d'entrenar-nos com tots, i segur que visitarem camps complicats i ens plantejaran problemes, com sempre", va sentenciar. ■

Atletisme. El velocista jamaicà encapçala un cartell de luxe en el memorial Ivo van Damme, la cita definitiva de la Lliga del Diamant, que aplega 59 medallistes del mundial de Moscou. Fraser-Pryce serà l'altra gran estrella a la capital belga

Bolt, a l'estació final de Brussel·les

X.A.
BARCELONA

La Lliga del Diamant tanca avui les portes amb el memorial Ivo van Damme de Brussel·les amb la participació de 59 medallistes mundials a Moscou, encapçalats per les dues principals estrelles a la ca-

pital russa, els velocistes jamaicans Usain Bolt i Shelly-Ann Fraser-Pryce. S'esperava que el Llampec de Trelawny competís en el doble hectòmetre, però com que no està en plenitud ha preferit apostar pels 100 m, on es tornarà a veure les cares amb el nord-americà Justin Gat-

lin i el seu compatriota Nestar Carter, que el van acompanyar en el podi moscovita. En els 200 m, hi haurà duel caribeny entre Weir i Ashmeade.

Més enllà de les proves de velocitat pura, a l'Estadi del Rei Balduí s'esperen interessants duels en la volta a la pista entre la bri-

tànica Christine Ohuruogu i l'atleta de Botswana Amantle Montsho, campiona i subcampiona a Moscou, i en el concurs de salt d'alçada, entre les russes Svetlana Xkolina, invicte aquest curs, i Anna Txitxerova. Una altra de les atraccions a Brussel·les és la presència del sal-

tador de triple francès Teddy Tamgho, impressionant a Moscou (18,04 m) i que continua àvid de competició després de dos anys gairebé en blanc. Tampoc faltaran a la cita un altre dels joves valors de l'atletisme internacional, l'etiòp Mohamed Amman (800 m). ■

Usain Bolt, en la conferència de premsa ■ EFE

SUBARU

Confidence in Motion

ET PRESENTEM EL TEU PRÒXIM CROSSOVER

Nou SUBARU **XV** des de **18.900*** € **PLA PIVE INCLÒS**

Si no ets dels que volen un crossover perquè ara mola tenir-ne un. Si no et conformes amb un 4x2 perquè saps que a la ciutat també hi ha imprevistos. Si no t'agrada tenir el mateix cotxe que el teu veí... Aquest és el teu cotxe. Entra a subaru.es i descobreix més sobre el XV.

Motors Boxer, tracció Simètrica All Wheel Drive, llandes de 17", sistema auto Start-Stop i els més avançats sistemes de seguretat activa i passiva.

Consum combinat: 5,6-6,6 l/100km Emissions CO₂ combinades: 146 a 153 gr/km.

*FVP recomanat per a Península i Balears per XV 1.6i Advance. IVA (21%), transport i impost de matriculació inclòs. El preu ofertat no es correspon amb el model visualitzat.

NICAUTO GIRONA.

Ctra. Nacional II, 18. Fornells de la Selva. Tel. 972 221 244

Segueix-nos en: flickr

BREUS

El BM Granollers juga contra l'Esplugues.

La segona semifinal de la supercopa Catalunya d'handbol es jugarà avui, a les 20:30h, entre el Fraikin Granollers i l'Handbol Esplugues, que exercirà d'amfitrió. L'equip vallesà ve de guanyar (26-25) l'Helvetia Anaitasuna en el tradicional Torneig Ciutat de Granollers. En la primera semifinal de la supercopa, el Barça Intersport va superar el Bordils, per 23-50.

■ EL 9

Espanya, cap a les semifinals.

La selecció femenina de waterpolo, que compta amb 10 jugadores catalanes a les seves files, va accedir a les semifinals de l'Europeu juvenil d'Istanbul, en guanyar (7-10) a Hongria. Itàlia, que va vèncer Ucraïna per 17-4, serà demà la seva rival per un lloc a la final.

Comença el masters europeu.

El barceloní Eduardo de la Riva ocupa la 12a posició en el Master Europeu de golf després de la primera jornada. De la Riva va fer una primera volta de 68 cops i està a cinc del líder, l'indi Anirban Lahiri que en va fer 63 i està 8 sota el par del camp. El també barceloní Pablo Larrazábal va entregar una targeta de 73 cops, a deu cops del primer i ocupa el lloc 111.

Laia Sanz en vol dos.

Laia Sanz pot guanyar aquest cap de setmana tant el mundial d'enduro com de trial. Avui serà a la Chatre per intentar endur-se el seu 13è títol en el mundial de trial, que certificarà si les britàniques Emma Bristow y Rebekah Cook acaben darrere seu. Tot seguit farà 300 quilòmetres per traslladar-se a Saint-Flour, on el mateix dia es fa el preleg de l'última prova del mundial d'enduro, que durarà tot el cap de setmana. "És una mica rocambolesc i arriscat perquè hauré de competir en dues disciplines oposades quant a tècnica i preparació i sense marge per descansar."

Ciclisme. El ciclista belga, que no havia guanyat res el 2013, va superar el noruec Boasson Hagen en l'esprint final. L'any passat va vèncer a Barcelona abans d'embutxacar-se el mundial

Idil·li entre el campió del món, Gilbert, i Catalunya

I. Mullor
TARRAGONA

BIKE GIRONA
www.bikegirona.com

Catalunya és un país talismà per al belga Philippe Gilbert (BMC). L'any passat, a Barcelona, va firmar una de les darreres victòries abans de la llarga travessa pel desert en la qual ha transitat els últims mesos. És cert que durant aquest temps ha pujat deu cops al podi, però mai al graó més alt, i això és insuficient i insatisfactori per a un número u com ell, que el 2011, només en un curs, va celebrar 18 victòries.

Ahir, l'arc de Sant Martí va reparèixer a Tarragona. El campió del món va fer gala de la seva condició en un magnífic final d'etapa que es va disputar amb el noruec Edvald Boasson (Sky). El nòrdic, com en el mundial de l'any passat a Valkenburg, es va haver de conformar amb la segona posició, encara que la història va ser radicalment diferent. Gilbert no va atacar en els darrers quilòmetres, sinó que va haver de remuntar en els últims metres, a la rambla Vella de Tarragona, on hi havia la línia de meta d'una etapa que havia sortit de Maella, a la Franja. El del BMC va respondre perfectament a l'atac final de Boasson Hagen, ben llançat pels seus companys i que li va permetre agafar uns metres d'avantatge que semblaven suficients perquè es pogués embutxacar el triomf parcial en el primer dels dos finals en terres catalanes. Però el belga va aparèixer de sobte per la dreta per esfondrar-li les il·lusions i estrenar el mallot irisat en un dia sense canvis en la general.

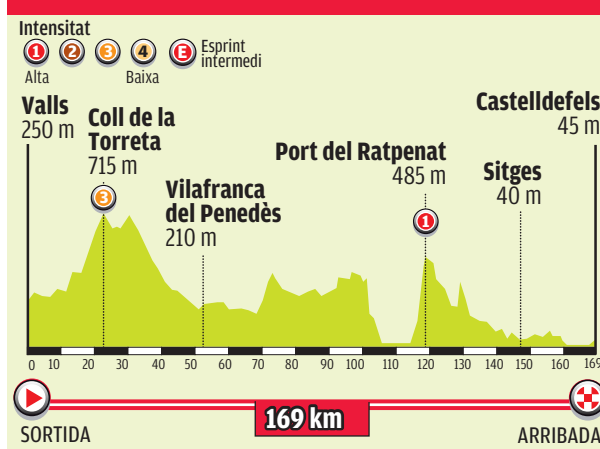
Prova de pistes irisades

La volta espanyola s'ha convertit en un test seriós per als ciclistes que pensen en el mundial d'ençà que

Philippe Gilbert celebra la victòria a la línia de meta de Tarragona ■ EFE

ETAPA 13

es disputa a finals d'agost. Sovint en la Volta el futur portador del mallot irisat sol deixar alguna pista del seu bon estat de forma. El 1995, quan es va traslladar al setembre, Abraham Olano hi va guanyar tres etapes abans de coronarse campió del món de ciclisme en ruta a Duitama.

Des d'aleshores, molts corredors han seguit els seus passos. El mateix Gilbert, en l'edició anterior, va vèncer en dues etapes i després va ser proclamat millor corredor del món. Anteriorment, el noruec Thor Hushovd, l'australià Cadel Evans i els italians Alessandro Ballan i Paolo

Bettini, per citar alguns dels últims exemples, havien obtingut victòries d'etapa o bons resultats finals, com és el cas d'Evans, que el 2009 va ser tercer en la general, abans de guanyar el mundial.

Gilbert, després de la bona impressió que va causar ahir a Tarragona, es torna a posicionar com un dels favorits per guanyar el mundial de Florència. Quan va acabar, va admetre que estava "molt content per haver aconseguit la primera victòria de la temporada i haver estrenat el mallot irisat. Ja notava la pressió". El belga va recordar: "L'any passat el meu primer triomf va ser a Catalunya, hauria de considerar de disputar la Volta. A més, una part de la meua família viu a Catalunya, i ha estat molt especial per a mi."

Classificacions

12 etapa

1r P. Gilbert (BMC)	4h03:44
2n E. Boasson Hagen (Sky)	m.t.
3r M. Richeze (Lampre)	m.t.
4t L. Paolini (Katuixa)	m.t.
5è G. Meersman (Omega)	m.t.
6è F. Lasca (Caja Rural)	m.t.
7è S. Chainel (AG2R)	m.t.
8è J. Van Rensburg (Argos)	m.t.
9è A. Roux (FDJ)	m.t.
10è Z. Dempster (NetApp)	m.t.
23è J.A. Flecha (Vacansoleil)	m.t.
37è J. Rodríguez (Katuixa)	m.t.
183è D. de la Cruz (NetApp)	26:34

General

1r V. Nibali (Astana)	41h22:2
2n N. Roche (Saxo Tinkoff)	a 0:31
3r A. Valverde (Movistar)	a 0:46
4t C. Horner (RadioShack) A	a 0:46
5è J. Rodríguez (Katuixa)	a 2:33
6è D. Pozzovivo (AG2R)	a 2:44
7è I. Basso (Cannondale)	a 2:52
8è T. Pinot (FDJ)	a 3:35
9è R. Majka (Saxo Tinkoff)	a 3:46
10è D. Moreno (Katuixa)	a 3:56
11è L. Konig (NetApp)	a 4:08
12è T. Kangert (Astana)	a 5:05
13è R. Uran (Sky)	a 5:46
14è S. Sánchez (Euskaltel)	a 6:38
54è D. de la Cruz (Netapp)	a 44:40
58è J.A. Flecha (Vacansoleil)	a 47:15

El Rat Penat, en la Volta Espanya

El Rat Penat es presenta com l'obstacle principal de la tretzena etapa de la Volta Espanya, que surt de Valls i que acaba a Castelldefels, on els aficionats catalans al ciclisme tindran una bona oportunitat per veure un pilot d'elit i desfilant pel Parc de la Volta, on Carrefour ha previst diverses activitats, entre les quals una mostra de productes del país, com anoves de l'Escala.

El port de muntanya del Garraf té 4,3 quilòmetres, però un desnivell mitjà del 10,6% i a les parts més dures ascendeix fins al 16%. Encara que la meta es troba a 50 km del cim, el Rat Penat portarà nervis al pilot i és probable que eviti que el final, apte per a velocistes, es produeixi un esprint. A més, el descens, sinuós i perillós, també podria condicionar.

DARDS

Tot a punt per al 2n Catalunya Open Darts

❖ Calella serà l'escenari, demà, del 2n Catalunya Open Darts, competició internacional organitzada per la Federació Catalana de Dards i puntuable per al Rànquing Mundial de dards punta d'acer.

Aquesta competició, de la qual es podrà veure properament un reportatge a UFECtv (www.ufec.tv), és la més important que se celebra a Catalunya i a la Península Ibèrica per l'alt nombre de participació i també pels seus premis. A la primera edició es va superar el llistó dels 100 esportistes participants i en aquesta s'ha arribat als 140.

Amb tant sols dues edicions aquesta competició internacional s'ha consolidat dins el calendari mundial dels dards punta d'acer, una cita per als jugadors catalans, i per a un gruix considerable d'esportistes del Regne Unit, Països Baixos i Bèlgica, que són els principals dominadors en aquest esport i que repeteixen al Catalunya Open Darts, com també de la resta de l'estat espanyol i Portugal.

Els guanyadors en individual masculí i femení obtindran l'accés directe a participar al Mundial dels Mestres

L'Open Catalonia Darts és la competició més important de Catalunya

2013, conegut com el Winmau World Masters 2013, organitzat per la British Darts Organisation i que se celebrarà del 10 al 13 d'octubre a la ciutat anglesa de Hull, una competició

exclusiva on també hi participen els campions nacionals. Els campions del Catalunya Open Darts també accediran a disputar el play-off classificatori per al Mundial Professional de

dards 2014, conegut com el Lakesid World Professional Darts Championship 2014, organitzat per la Federació Mundial de Dards i que tindrà lloc el proper gener a Londres.

UFEC

La UFEC participarà en un tram de la Via Catalana dedicat al món de l'esport

La sectorial d'esportistes de l'Assemblea Nacional Catalana, amb el suport de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), organitzen un tram de la Via Catalana a Barcelona pel proper 11 de setembre. Es tracta d'un tram especial, únicament per als integrants del món de l'esport i que encerclarà el Camp Nou del FC Barcelona.

Personalitats i representants de l'àmbit esportiu, entre ells gairebé la totalitat dels presidents i representants federatius, ja estan confirmant la seva assistència en un acte que s'espera que ajudi a projectar una imatge impactant en un escenari únic, donant així més repercussió a la cadena humana.

Aquesta participació de la UFEC s'emmarca en la constitució, el passat mes de juny, del Pacte Nacional pel Dret a Decidir, on David Moner, president de la Unió de Federacions, va signar el document representant el conjunt de l'esport català i oficialitzant, així, el seu suport.

VELA

Dotze tripulacions participen en la Trobada de Petits Navegants - 23a Trobada Taronja

❖ El Port Olímpic de Barcelona va ser l'escenari, dissabte passat, de la tradicional Trobada de petits navegants - 23a Trobada Taronja, preparada per a tots els navegants de les Escoles de Vela reconegudes de la Federació Catalana de Vela.

L'activitat va constar de dues parts: una gimcana navegant, on els alumnes van buscar personatges que tenien un missatge en el seu interior; i una multiactivitat on van poder fer un tast d'altres activitats aquàtiques

com el caiac i el paddle surf entre d'altres.

Les escoles participants van ser el CN el Masnou, el CV Mataró, el CN Sant Carles de la Ràpita, el CN Lloret, el CN Sant Pol de Mar, el CN l'Ampolla, el CN Cases d'Alcanar, el Centre Municipal de Vela de Barcelona, el CM Cubelles i el CN Bétulo.

Per concloure, cada tripulació va lliurar tots els missatges trobats durant el dia per poder desvetllar la frase final.

BÀSQUET

Sant Julià de Vilatorrada, un any més, capital del bàsquet europeu

❖ 2.500 jugadors de 240 equips europeus van participar, el passat cap de setmana, en el 29è torneig BBVA de Bàsquet, enguany Gran Premi Diputació de Barcelona. Organitzat per l'Associació de Bàsquet Sant Julià de Vilatorrada, l'esdeveniment va convertir aquest municipi en la capital del bàsquet europeu.

El torneig va comptar, així, amb la participació de 240 equips, repartits en més de 20 categories que van disputar partits en instal·lacions esportives de 19 municipis majoritària-

ment de la comarca d'Osona. També, es van disputar partits d'exhibició d'equips de la lliga ACB com el FC Barcelona i el FIATC Joventut, a més d'altres equips d'elit europeus i d'equips universitaris dels Estats Units.

A l'acte de lliurament de trofeus hi van assistir el diputat d'Esports de la Diputació de Barcelona, Josep Salom; l'alcalde de Sant Julià de Vilatorrada, Joan Carles Rodríguez; el regidor d'Esports, Josep Company; i el president del Bàsquet Sant Julià de Vilatorrada, Miquel Sans.

Invertim en esport

La Diputació de Barcelona i el teu ajuntament treballem perquè gaudeixis de l'esport. En les millors condicions i amb uns equipaments esportius municipals de qualitat.

www.diba.cat/esports

Diputació
Barcelona

BREUS

Contra França en l'Europeu sub-17.

La selecció espanyola s'enfrontarà amb França en la semifinal de l'Europeu sub-17 d'hoquei sobre patins. Espanya, amb la majoria de jugadors catalans, va finalitzar primera del grup A i ahir va tenir jornada de descans mentre es decidia el segon del grup B, el seu rival en la semifinal. Portugal va guanyar per 2-5 Andorra i els francesos –que també descansen–, van acabar segons. Avui a les vuit del vespre es jugaran la seva classificació per a la final. L'altra semifinal la disputaran Portugal i Itàlia. ■ EL 9

Preparació per al mundial d'Angola.

La selecció estatal absoluta d'hoquei sobre patins va disputar el seu primer partit de preparació de cara al mundial d'Angola. Espanya va vèncer el Voltregà per 8-3 en un partit amistós al CAR de Sant Cugat i que es va disputar a 70 minuts i en tres parts. El proper partit serà a les mateixes instal·lacions l'11 de setembre contra el Calafell Tot l'Any. ■ EL 9

Empat del Calafell a Masquefa.

El Calafell Tot l'Any, conjunt de l'OK Lliga, va empatar a Masquefa (3-3) –primera nacional– en el seu primer amistós de pretemporada. El conjunt que prepara Pere Varias jugarà el seu primer amistós a casa el dia 14 contra el Lleida en partit de la copa Penedès. ■ EL 9

Tennis. Obert dels EUA. El balear va esborrar de la pista el català per un contundent 6-0, 6-2 i 6-2 que no entela el gran torneig del reviscolat olotí. El seu rival serà Gasquet, botxí de Ferrer

Nadal posa fi amb crueltat al somni americà de Robredo

Joan Martí

BARCELONA / NOVA YORK

El final del somni americà de Tommy Robredo (19) va ser cru i incontestable perquè Rafa Nadal (2), el millor tennista del curs, el va escombrar literalment de la pista per 6-0, 6-2 i 6-2 en uns quarts de final ràpids i sense deixar empremtes. L'olotí sumará 360 punts en qualitat de quartfinalista que li permetran enlairar-se fins al Top-20 –ara és el 22è de l'ATP–, un ascens vertiginós que va iniciar en el lloc 109è el gener passat. Era la primera vegada que el català arribava tan amunt a Flushing Meadows, i des del primer moment es va veure que no tindria cap possibilitat. Nadal li va esmicolar el servei en el primer joc i l'olotí no va guanyar el seu primer servei fins al tercer joc del segon set. De fet, Robredo va sumar només dos punts amb el seu servei en tot el primer set (22'), una estadística esfereïdora. El balear, que va tenir problemes en l'eliminària anterior contra l'alemany Kohlschreiber, no volia complicacions i va anar de cara a barraca. Continua sense perdre ni una sola vegada el seu servei en aquesta edició i ja acumula 20 triomfs seguits sobre pista dura aquesta temporada. El català arribava ava-

Robredo bufa, superat per les circumstàncies ■ ADAM HUNGER / REUTERS

Protagonistes

“Nadal et fa sentir incòmode fins i tot quan s'equivoca. Quan tires fort veus que hi arriba i hi arriba; t'angoixes”

Tommy Robredo

“Per primer cop enguany he jugat al cent per cent i no m'ho esperava. Gasquet és ara més agressiu”

Rafa Nadal

lat pel seu gran torneig i per haver fet fora Roger Federer (7) en els vuitens, però de res no li va servir davant del joc imponent de Nadal, que se les heurà amb Richard Gasquet (8) en semifinals. Si Djokovic no es quadra i li diu que ja

n'hi ha prou, el manacorí fa camí per recuperar el número 1 mundial. Enguany ja ha guanyat nou tornejos en onze finals, després d'haver estat sis mesos lesionat. Òbviament, serà favorit contra Gasquet, tot i que el ten-

nista francès, tal com va remarcar ahir Nadal amb tota la prudència del món, ha fet un pas endavant quant a agressivitat i s'ha convertit en un tennista ben perillós.

Wawrinka venç Murray

El suís Stanislas Wawrinka (9), inspiradíssim, va fer saltar la banca i va fer fora l'escolès Andy Murray (3), l'actual campió, per un clar 6-4, 6-3 i 6-2. L'helvètic jugarà la semifinal contra el vencedor del duel Djokovic (1)-Iujni, que es va jugar la matinada passada hora catalana. ■

Resultats

HOMES. Quarts de final

R. Nadal (2)-T. Robredo (19).....6-0, 6-2 i 6-2
S. Wawrinka (9)-A. Murray (3)6-4, 6-3 i 6-2

Semifinals

Nadal (2)-Gasquet (8)
Djokovic (1) o Iujni (21)-Wawrinka (3)

DONES. Quarts de final

V. Azarenka (2)-D. Hantuxova.....6-2 i 6-3

Semifinals

S. Williams (1)-Na Li (5)
V. Azarenka (2)-F. Pennetta

Azarenka, a pinyó fix

La bielorussa Victoria Azarenka va derrotar l'eslovaca Daniel Hantuxova per 6-2 i 6-3 en una hora i 16 minuts i va segellar el seu accés a les semifinals. La seva rival serà la italiana Flavia Pennetta (83a), que va superar la seva compatriota Roberta Vinci (10) per 6-4 i 6-2 i que viu una segona joventut després d'uns anys perduda en les immensitats del rànquing. Exdeixeble del vendrellenc Gabriel Urpí, la tennista italiana va arribar a ser Top-10 el 2009, però feia temps que no obtenia grans resultats. Mai no havia tastat la semifinal d'un Gran Slam.

Triatló. El triatló de Catalunya arriba a la 28a edició mantenint l'èxit de participació. La prova es disputarà demà a la tarda al voltant de l'Estany i té com a novetat un triatló infantil al matí

Uns 800 inscrits a Banyoles

EL 9 BANYOLES

La 28a edició del Triatló de Catalunya que es disputa a Banyoles comptava amb uns 800 inscrits, quan encara no s'havien tancat les últimes inscripcions, i manté l'èxit de participació de les últimes edicions. La prova es disputarà de-

mà a partir de dos quarts de quatre de la tarda al parc de la Draga de Banyoles. En les dues últimes edicions s'havia arribat als 1.000 inscrits i l'organització considera una gran xifra els 800 que hi ha apuntats fins ara, tenint en compte que cada vegada i ha més triatlons programats durant el mes

de setembre. La majoria de participants d'aquesta edició són de Catalunya, tot i que també n'hi ha de València, les Illes Balears, Aragó, el País Basc i França.

El més antic

La competició, que al mateix temps és el campionat de Catalunya, està ben

consolidada, i amb 28 edicions és el triatló més antic que es disputa a Catalunya i el més antic que se celebra de manera consecutiva a l'Estat espanyol. Com sempre, la distància de natació serà de 1.500 m i es disputarà dins de l'Estany, mentre que la prova de ciclisme serà de 40 quilòmetres. Hi ha un recor-

regut pel Pla de l'Estany al qual s'haurà de donar una volta. Finalment, els triatletes disputaran els 10 quilòmetres de cursa a peu. Hi ha un circuit de 5 quilòmetres pel costat de l'Estany, al qual s'hauran de donar dues voltes.

La novetat d'aquesta edició és que s'ha programat un triatló infantil que es disputarà a les deu del matí del dissabte. L'edat dels participants serà d'entre 5 i 13 anys. S'havien previst 100 places i a hores d'ara ja s'han omplert i s'han tancat les inscripcions. ■

Un moment de la prova de l'edició del 2011 ■ EL 9

Lliga Endesa. El Fiac Joventut oficialitza el fitxatge de l'escorta canadenc, ara amb la selecció. Prové del Khimik ucraïnès, l'única experiència europea

Joseph tanca la plantilla

Jordi Prat
BADALONA

Tota la inquietud que hi podia haver a Badalona per la lentitud de la configuració de la plantilla ha quedat diluïda. En tan sols nou dies, el Fiac Joventut ha fet oficials cinc reforços i la continuïtat de Savané. L'últim, el que ha servit ja per tancar la plantilla, és el de Devoe Joseph, que firma per un curs. L'escorta canadenc (1m93, 1990) és un anotador, més fiable en el tir que en la penetració. Hàbil en la pressió de la primera línia de passada, té un físic fibrós però també lleuger, i pateix amb rivals més forts. Com a curiositat familiar, és el germà gran de Cory, base dels Spurs.

Arribarà en forma

L'últim reforç de la Penya encara tardarà alguns dies a incorporar-se a la disciplina de Salva Maldonado. I és que aquests dies juga amb la seva selecció el torneig de les Amèriques, a la recerca del bitllet per al mundial. En la primera fase, va acreditar 2,7 punts (amb percentatges molt baixos) i 1,7 rebots en 13,3 minuts de mitjana participant en tres dels quatre duels. Contra el Brasil no va jugar. La competició acaba, a tot estirar, la setmana que ve, l'11 de setembre.

Després del seu periple universitari, dividit entre la universitat de Minnesota (tres anys) i Oregon (el darrer). En aquest darrer

Joseph, contra l'Oldenburg en l'Eurochallenge ■ FIBA EUROPE

any, el sènior, va liderar els Ducks amb 16,6 punts i un 42,3% en triples. Ni això ni el seu paper posterior en la lliga d'estiu de Las Vegas li va servir per ser escollit en el *draft* i sense lloc a l'NBA, va venir a Europa. El destí va ser el Khimik ucraïnès, on era un dels referents en atac juntament amb el base Willie Deane. L'equip es va quedar, però, lluny dels títols. Tant en la lliga ucraïnesa com en l'Eurochallenge va caure eliminat en els *play-off* de quarts. Aquest any de vivències en

La dada

24,9

és la mitjana d'edat de la plantilla del Fiac Joventut 2013/14. Dels 11 jugadors confirmats, només tres tenen més de 25 anys: Savané, Kirksay i Miralles.

el bàsquet europeu segur que li anirà de primera per tal de facilitar la seva adaptació a la Penya.

Tancat el capítol d'altres,

La fitxa

Devoe Joseph

7-5-1990 23 anys
Toronto (Canadà)
Posició Escorta
Alçada 1,93 m

Trajectoria

2005-08 Pickering High School
2008-11 Minnesota (NCAA)
2011/12 Oregon (NCAA)
2012/13 Khimik (UCR)
2013-? Fiac Joventut Badalona

Eurochallenge 2012/13

Punts 11,4
Tirs de 2 p. 46,2% (36/78)
Tirs de 3 p. 31,8% (21/66)
Tirs lliures 80% (36/45)
Rebots 2,7
Assistències 2,5
Recuperacions 1,3
Valoració 10,8
Minuts 25,9
Partits 15

La plantilla

Bases

Nik Cochran (1m88, 1988)
Guillem Vives (1m91, 1993)

Exteriors

Devoe Joseph (1m93, 1990)
Àlex Barrera (1m95, 1992)
Albert Ventura (1m91, 1992)
Tariq Kirksay (1m99, 1979)

Interiors

John Shurna (2m04, 1990)
Àlex Suárez (2m04, 1993)
Nacho Llovet (2m02, 1991)
Sitapha Savane (2m02, 1978)
Albert Miralles (2m08, 1982)

Trenador Salva Maldonado

l'únic aspecte que queda sobre la taula és la desvinculació de Jordi Trias, amb qui el club està negociant de fa dies. ■

BREUS

Anna Caula, amb Carbó el curs passat ■ JOAN SABATER

LLIGA FEMENINA.

Arrenca l'Spar Uni Girona amb sis jugadores del primer equip

Girona. La plantilla de l'Spar Uni Girona passarà les proves mèdiques aquest matí i tot seguit, passat el migdia, farà el primer entrenament al pavelló de Fontajau. Estan convocades sis de les vuit jugadores del primer equip –Noemí Jordana, Eva Bou, Anna Carbó, Olga Chatzinikolaou, Jael Freixanet i Amanda Dowe– i les joves que completaran els entrenaments. Estan pendents d'incorporar-se Chardé Houston i Shenneika Smith, que han de concloure els seus compromisos amb la WNBA i el torneig FIBA Amèriques. ■ EL 9

LLIGA CATALANA LEB.

Definits els horaris de l'edició d'enguany, amb la final a Lleida

Barcelona. La federació catalana va anunciar ahir els horaris de l'edició d'enguany de la Lliga Catalana LEB, en què hi prendran part els tres equips de LEB Ori i de LEB Plata. El foc l'obrirà la semifinal entre el Barça B i l'Andorra, amb el partit d'anada al Palau, el dimarts 17 (21.00 h). La tornada, al Principat, serà el dissabte 21 (20.00 h). L'altra la disputaran el Força Lleida, l'actual campió, i el Prat. Primer, el divendres 20 (21.00 h), a territori lleidatà i el diumenge 22 (12.30 h) al Prat de Llobregat. La final es jugarà el dijous 26 a Barris Nord, a Lleida (21.00 h). ■ EL 9

LLIGA ENDESA.

Max Kouguere s'incorpora a la disciplina de La Bruixa d'Or

Manresa. Borja Comenge disposa, des d'ahir, amb un nou efectiu per la pretemporada de La Bruixa d'Or. Es tracta de Max Kouguere, aler de la República Centrafricana, que ha disposat d'una setmana de permís després de disputar el campionat d'Àfrica fins dimecres de la setmana passada. ■ EL 9

Federació Catalana de Ciclisme

www.ciclisme.cat

- Promoció, gestió i coordinació de la pràctica del ciclisme
- 600 curses, marxes i activitats anuals
- Més de 450 clubs i associacions
- Campionats de Catalunya i Seleccions catalanes
- 17.000 llicències de competició i lleure

Barcelona seu central
T. 93 301 24 44
info@ciclisme.cat

Tarragona
T. 977 24 02 72
tarragona@ciclisme.cat

Lleida
T. 973 24 15 55
lleida@ciclisme.cat

Girona
T. 972 20 70 05
girona@ciclisme.cat

Generalitat de Catalunya

esportcat

UNIO DE FEDERACIONS ESPORTIVES DE CATALUNYA

Resultats

GRUP A SEU: LJUBLJANA

4 SETEMBRE	14.30 h	Israel - Gran Bretanya	71-75
	17.45 h	Bèlgica - Ucraïna	57-58
	21.00 h	França - Alemanya	74-80

5 SETEMBRE	14.30 h	Ucraïna - Israel	74-67
	17.45 h	Alemanya - Bèlgica	73-77
	21.00 h	Gran Bretanya - França	65-88

6 SETEMBRE	14.30 h	Alemanya - Ucraïna	-
	17.45 h	Bèlgica - Gran Bretanya	-
	21.00 h	França - Israel	-

8 SETEMBRE	14.30 h	Gran Bretanya - Alemanya	-
	17.45 h	Ucraïna - França	-
	21.00 h	Israel - Bèlgica	-

9 SETEMBRE	14.30 h	Gran Bretanya - Ucraïna	-
	17.45 h	Alemanya - Israel	-
	21.00 h	Bèlgica - França	-

	PG	PP	PF	PC
1. Ucraïna	2	0	132	124
2. França	1	1	166	145
3. Bèlgica	1	1	134	131
4. Alemanya	1	1	153	151
4. Gran Bretanya	1	1	140	159
5. Israel	0	2	138	149

GRUP B SEU: JESENICE

4 SETEMBRE	14.30 h	Letònia - Bòsnia i H.	86-75
	17.45 h	Macedònia - Montenegro	80-81
	21.00 h	Sèrbia - Lituània	63-56

5 SETEMBRE	14.30 h	Montenegro - Letònia	72-73
	17.45 h	Bòsnia i H. - Sèrbia	67-77
	21.00 h	Lituània - Macedònia	75-67

6 SETEMBRE	14.30 h	Montenegro - Bòsnia i H.	-
	17.45 h	Letònia - Lituània	-
	21.00 h	Macedònia - Sèrbia	-

8 SETEMBRE	14.30 h	Bòsnia i H. - Macedònia	-
	17.45 h	Sèrbia - Letònia	-
	21.00 h	Lituània - Montenegro	-

9 SETEMBRE	14.30 h	Letònia - Macedònia	-
	17.45 h	Lituània - Bòsnia i H.	-
	21.00 h	Montenegro - Sèrbia	-

	PG	PP	PF	PC
1. Sèrbia	2	0	140	123
2. Letònia	2	0	159	147
3. Lituània	1	1	131	130
4. Montenegro	1	1	153	153
5. Macedònia	0	2	147	156
6. Bòsnia i H.	0	2	142	163

GRUP C SEU: CELJE

4 SETEMBRE	14.30 h	Geòrgia - Polònia	84-67
	17.45 h	Espanya - Croàcia	68-40
	21.00 h	Rep. Txeca - Eslovènia	60-62

5 SETEMBRE	14.30 h	Croàcia - Geòrgia	77-76
	17.45 h	Polònia - Rep. Txeca	68-69
	21.00 h	Eslovènia - Espanya	78-69

7 SETEMBRE	14.30 h	Espanya - Rep. Txeca	-
	17.45 h	Croàcia - Polònia	-
	21.00 h	Geòrgia - Eslovènia	-

8 SETEMBRE	14.30 h	Polònia - Espanya	-
	17.45 h	Rep. Txeca - Geòrgia	-
	21.00 h	Eslovènia - Croàcia	-

9 SETEMBRE	14.30 h	Geòrgia - Espanya	-
	17.45 h	Croàcia - Rep. Txeca	-
	21.00 h	Eslovènia - Polònia	-

	PG	PP	PF	PC
1. Eslovènia	2	0	140	129
2. Espanya	1	1	137	118
3. Geòrgia	1	1	160	144
4. Rep. Txeca	1	1	129	130
5. Croàcia	1	1	117	144
6. Polònia	0	2	135	153

GRUP D SEU: KOPER

4 SETEMBRE	14.30 h	Turquia - Finlàndia	55-61
	17.45 h	Suècia - Grècia	51-79
	21.00 h	Rússia - Itàlia	69-76

5 SETEMBRE	14.30 h	Finlàndia - Suècia	81-60
	17.45 h	Itàlia - Turquia	90-75
	21.00 h	Grècia - Rússia	80-71

7 SETEMBRE	14.30 h	Rússia - Suècia	-
	17.45 h	Itàlia - Finlàndia	-
	21.00 h	Turquia - Grècia	-

8 SETEMBRE	14.30 h	Finlàndia - Rússia	-
	17.45 h	Grècia - Itàlia	-
	21.00 h	Suècia - Turquia	-

9 SETEMBRE	14.30 h	Grècia - Finlàndia	-
	17.45 h	Itàlia - Suècia	-
	21.00 h	Turquia - Rússia	-

	PG	PP	PF	PC
1. Grècia	2	0	159	122
2. Finlàndia	2	0	142	115
3. Itàlia	2	0	166	144
4. Turquia	0	2	130	151
5. Rússia	0	2	140	156
6. Suècia	0	2	111	160

Rudy, a terra, mentre el blaugrana Nachbar és abraçat per Zoran Dragic ■ CHEMA MOYA / EFE

Europeu 2013. Espanya mostra molt aviat les limitacions i perd contra un rival sobremotivat

L'orgull de l'amfitrió

ESLOVÈNIA 78

ESPANYA 69

Marc Gasol, sobreexplotat

En el primer partit d'alta exigència ja s'ha vist el punt feble del combinat espanyol: la sobrecàrrega de minuts de Marc Gasol. Ahir, 37 i 20 segons, Massa per demanar-li que a més vagi a totes les accions amb intensitat. Va reposar quatre segons en la prime-

ra meitat i 2:36 al final del tercer quart, just quan els eslovens s'ho van començar a creure. Si en la segona jornada del torneig Orenga ja actua així, el català arribarà fos als partits decisius. Per més bé que sàpiga regular els esforços quan és a la pista.

ges que jugava a 30 segons. Ara només poden ser 24, però bot i més bot de Dragic per acabar no jugant a res és la cocció del partit que interessa al tècnic serbi. La selecció espanyola tenia millor rotació de pilota, tenia el rebot i tenia Marc Gasol, que, distribuint més que acabant, desencallava els atacs si calia amb el tir obert. L'equip d'Orenga va tenir un 12-19, contestat des de triple (Lorbek i Nachbar, 20-19) i reprès per dos triples de Calderón davant l'apatia de Goran Dragic (20-27). A la mitja part va arribar la màxima diferència (25-33), que es repetiria a mitjan tercer quart (34-42, 26').

La inflexió

Però un triple ràpid de Muric va ser el ressort que necessitava l'atac eslovè. I quan un equip d'escola balcànica greixa el canell, posa't en guàrdia. L'anarquia de Dragic es va convertir en velocitat, va apa-

reixar Begic i Marc va anar a la banqueta. I el matx es va accelerar. Eslovènia, que havia anotat 34 punts en 26 minuts, en va sumar 14 en només tres i es va avançar (48-47).

L'últim període va arrencar amb una seqüència de quatre triples, dos per banda (63-61) i un 2+1 de Goran Dragic. La selecció espanyola va competir sempre amb una marxa menys, el salvavides Marc anava perdent aire i entre la defensa local i la temperatura ambiental, Espanya va deixar-se intimidar, amb un punt d'indolència. Més agressius, més atents al rebot (10 a 6 per als locals en l'últim període) i amb els canells de Nachbar i l'electricitat dels germans Dragic, van situar Espanya contra les cordes (74-69 a 1:12). L'atac següent, resolt amb un error de Claver en un triple, explicita fins a quin punt la presa de decisions no va ser l'aspecte més lluit de la nit. ■

Toni Romero

CELJE / BARCELONA

Per descomptat que Maljkovic i els seus homes tenien marcat en vermell el partit d'ahir. Vèncer el bicampió en l'uropeu de casa teva és un cop d'autoafirmació. Per descomptat, també, que el resultat d'ahir té unes conseqüències relatives i que ser primer de grup no és un objectiu en si mateix. És més cert, però, que la selecció campiona, imbatuda en la fase de preparació, ha tardat dos dies a ser vulnerable.

Eslovènia va portar el partit on li convenia en la primera meitat. A estones feia recordar els clubs que havia entrenat Maljkovic, singularment el Llemot-

L'alemany Benzing (dreta), màxim anotador del torneig amb 21,5 punts, lluita la pilota amb Hervelle (Bèlgica). Foto: AFP

Les frases

“Ens han tallat el ritme i no hem estat còmodes. No passa res; és la primera fase”

José Manuel Calderón

“Quan es perd, sempre hi ha coses a corregir, però no hem trobat el ritme com el primer dia”

Ricky Rubio

“Hem tingut molts problemes en el rebot i el nostre atac s'ha encallat per la pressió de la selecció belga”

Robin Benzing

“Hem estat excel·lents i no era fàcil per la fatiga de dimecres. Ha estat un triomf mental”

Simone Pianigiani

“Tenim un greu problema i aquest és la defensa. És delictiu com ho estem fent”

Bogdan Tanjevic

“Tots dos ho mereixíem. Espero que aquest triomf sigui l'inici d'una ratxa guanyadora”

Jasmin Repesa

Lliga Endesa. El seu representant revela l'interès dels Sixers, els Raptors, el Madrid i altres equips d'Eurolliga però no tots el volen per començar el curs

Pete Mickeal està decidit a jugar, però no té pressa

Toni Romero
BARCELONA

Pete Mickeal considera que ha complert la seva paraula d'oferir-se primer al Barça i, un cop ha trobat la porta tancada, està determinat a continuar jugant on sigui. De moment, el seu representant diu conèixer l'interès de diversos contactes amb equips d'Eurolliga –hi inclou el Real Madrid– i de l'NBA –esmenta els Raptors i els Sixers–, però donant a entendre que no hi ha cap problema si el jugador no comença la temporada i s'incorpora a un equip a finals d'any.

“Hi ha força equips d'Eurolliga importants que han demanat per ell”, explica David Carro. “Saben que en 20 dies estarà en plena forma física. Alguns equips el voldrien per començar l'Eurolliga, d'altres per a la copa, i d'altres per a la segona fase de l'Eurolliga.”

La torna de Tomic?

Una incorporació diferida no seria un mal escenari per al jugador, que podria anar-se posant a to sense pressió. Encaixaria amb l'interès del Madrid, que ja té Darden i Slaughter com a extracomunitaris i no tindria pressa per fitxar una peça més, tan sensible com Mickeal, que representaria la torna del fitxat-

Pete Mickeal saluda la grada del Palau ■ ALBERT OLIVÉ / EFE

ge d'Ante Tomic pel Barça, ara fa tot just un any.

Carro admet que la sortida del Barça ha estat “consensuada entre les parts”. Es guarda molt d'entrar en conflicte amb els metges del Barça i no creu que el seu criteri sigui un obstacle per trobar un equip a Europa. “Hi ha dues visions diferents, la dels metges del Barça i la del metge dels Estats Units. Ho respectem però no ho compartim. Per això Pete continuarà jugant. També ho fa Abidal amb el Mònaco i França i no juga amb el Barça. Segur que

els metges consultats pel Barça són dels millors del món, però el metge de Florida també. Ja se sap que diferents metges tenen diferents opinions d'una mateixa cosa. I, veient aquesta línia divergent, Pete no ha volgut forçar les coses”, conclou l'agent, que admet que només pot tenir “bones paraules” cap a Joan Creus, Joan Carles Raventós, Sandro Rosell i Xavi Pascual, “que s'estima moltíssim Pete”. “Quan va posar-se malalt es van portar de meravella. El tema ha estat una opinió mèdica”, reitera. ■

El Barça no farà cap valoració, de moment

El club ha ajornat uns dies qualsevol compa-reixença o nota que ampliï la informació de la resolució del cas Mickeal. D'una banda, el club voldria donar resposta al munt d'objeccions que se li fan per no haver complert la paraula del president, que es va comprometre a renovar Mickeal si es curava. La seva versió –que no s'ha curat– no coincideix amb l'informe mèdic que aportava el jugador des dels Estats Units. Per tant, mereixeria una explicació, però el Barça no la pot fer com voldria per una qüestió de confidencialitat, ja que no es poden revelar temes mèdics sense el permís de l'afectat. El Barça, conscient que l'entorn del jugador salva les formes, vol deixar passar uns dies perquè Pete Mickeal pugui digerir la decisió, que l'ha deixat dolgut, tot i les paraules conciliadores que envia el seu representant. En qualsevol cas, no hi haurà cap més explicació fins que l'equip torni de l'estada que té programada la setmana vinent a Encamp.

BREUS

El CAI es queda sense Calegari. Com que no va rebre el permís del La Corunya –li demanaven 7.000 euros per trencar el seu acord–, l'aler pivot ha preferit tornar cap als Estats Units i no fer la setmana a prova a Saragossa. El CAI ha de continuar buscant un relleu a Clark. ■ EL 9

Qyntel Woods no jugarà a Le Mans. L'aler nord-americà (2m03, 1981) no va superar la revisió mèdica per una lesió de genoll i ja li busquen un substitut. Va fer 11,9 punts i 4 rebots de mitjana el curs passat amb el Lagun Aro a la Lliga Endesa. ■ EL 9

Més cognoms il·lustres a Bilbao. Després de Jan Martin, ha incorporat a la pretemporada Renaldo Woolridge (2m06, 1990), fill d'Orlando, mort l'any passat. Es tracta d'un aler pivot que ha completat el període universitari a Southern California. ■ EL 9

Morentín, reforç per a l'Ourense. El pivot (2m06, 1981) arriba per rellevar Alex Thompson, que estarà tota la temporada de baixa per un accident de trànsit. El pivot va fer 9,5 punts i 5,2 rebots en el Càceres (també LEB Or) durant el curs passat. ■ EL 9

Homenatge a Stojakovic. Els Kings han anunciat que estan estudiant la possibilitat de fer un homenatge a l'aler serbi i retirar el dorsal 16, que va vestir set anys. ■ EL 9

BREUS

Incidents de Jesenice. Abans del partit entre Sèrbia i Bòsnia i Hercegovina, hi ha haver incidents al voltant del pavelló entre aficionats dels dos equips. No hi va haver ferits perquè la policia va intervenir amb celeritat. ■ EL 9

L'aparició de Tomic. Com dimecres, va tenir un altre dia fluix, amb 7 punts i 7 assistències, però va anotar-ne quatre en els últims 38 segons (dos tirs lliures i un bàsquet) que van certificar el triomf mínim sobre Geòrgia. ■ EL 9

Alex Tyus se'n va cap a casa. A banda del 0-2, Israel ha perdut el pivot per la resta del torneig per lesió. ■ EL 9

MONTENEGRO 72

LETÒNIA 73

MONTENEGRO: Suad Sehic (1), Popovic (7), Rice (24), Dubljevic (6), Dasic -cinc-; Vucevic (4), Bakic (3), Sead Sehic (8), Sekulic (13), Ivanovic i Milko Bjelica (6). 17/42 de 2, 7/22 de 3 (2 Rice, 2 Milko Bjelica, Bakic, Popovic, Sead Sehic) i 17/23 tirs lliures. 37 rebots (6 Sekulic) i 11 assistències (5 Rice).

LETÒNIA: Meiers (5), Blums (5), Janicenoks (15), Srelnieks (6), Berzins (5) -cinc-; Mejeris (2), Freimanis (12), Bertans (8), Kuksiks (8), Skele (6) i Selakovs (1). 17/27 de 2, 8/22 de 3 (2 Freimanis, 2 Kuksiks, 2 Janicenoks, Blums i Berzins) i 15/26 tirs lliures. 34 rebots (7 Freimanis) i 16 assistències (5 Blums).

PARCIALS: 17-17, 20-20 (37-37); 15-17 (52-54) i 20-19 (72-73).

COMENTARI: Montenegro va deixar escapar un partit que 'a priori' semblava que tenia sota control (67-59, 35'). Els triples de Kuksiks van donar vida a Letònia i, en l'últim minut, Janicenoks va anotar un triple -contestat per Rice amb un 2+1 (72-71 i 11 segons)- i, després, un altre tir que el base ja no va replicar. ■

ITÀLIA 90

TURQUIA 75

ITÀLIA: Aradori (23), Belinelli (17), Cusin (2), Datome, Cinciarini (5) -cinc-; Gentile (20), Vitali (5), Poeta (2), Melli (14) i Diener (2). 25/47 de 2, 11/19 de 3 (4 Aradori, 3 Gentile, 2 Belinelli, Vitali i Cinciarini) i 7/11 tirs lliures. 29 rebots (10 Melli) i 11 assistències (4 Diener).

TURQUIA: Güler (3), Cetin (11), Gönülüm (7), Asik (12) i Türkoglu (12) -cinc-; Balbay (3), Predzic (9), Iliasova (11), Erden (4) i Arslan (3). 16/32 de 2, 9/18 de 3 (3 Cetin, 2 Türkoglu, Balbay, Güler, Iliasova i Arslan) i 16/28 tirs lliures. 34 rebots (8 Predzic) i 16 assistències (4 Predzic, Arslan i Türkoglu).

PARCIAL: 22-19, 22-15 (44-34); 30-23 (74-57) i 16-18 (90-75).

COMENTARI: La polivalència interior –en clara inferioritat de centímetres respecte al rival– i la inspiració des de l'arc van donar un triomf incontestable a Itàlia, que està exhibint bon joc i ja té un peu en la segona fase. En canvi, Turquia, tova en defensa, va tornar a flaquejar i no va tenir possibilitats de guanyar. ■

LITUÀNIA 75

MACEDÒNIA 67

LITUÀNIA: Kalnietis (17), Maciulis (14), Seibutis (9), Kleiza, Javtokas (1) -cinc-; Matiejunas (11), Darjus Lavrinovic (6), Delininkaitis (2), Ksistof Lavrinovic, Pocius (4) i Valanciunas (11). 23/47 de 2, 2/8 de 3 (2 Motiejunas) i 23/33 tirs lliures. 36 rebots (7 Valanciunas) i 11 assistències (5 Kalnietis).

MACEDÒNIA: McCalebb (11), V. Stojanovski (4), D. Stojanovski (6), Antic (12), Samardziski (8) -cinc-; Ilievski (13), Gechevski (8) i Chekovski (5). 17/35 de 2, 6/28 de 3 (2 Gechevski, 2 Antic, Ilievski i Chekovski) i 15/20 tirs lliures. 39 rebots (8 Antic) i 8 assistències (4 Ilievski).

PARCIALS: 20-15, 19-18 (39-33); 18-17 (57-50) i 18-17 (75-67).

COMENTARI: Si bé Lituània va comandar el joc i el marcadors des del principi i va tenir 13 punts d'avantatge en el darrer quart (63-50, 33'), l'esperit competitiu de Macedònia va estar a punt de girar la truita (65-62, 37'). Els bàltics no es van expandir i Kalnietis, sensacional, va apaivagar la reacció rival. ■

2001 Mundial d'hoquei sobre patins

No els poden retr

EL DESTÍ • Els gols de la selecció espanyola en el grandiloqüent triomf contra l'Argentina en el mundial de San Juan del 2001 els van marcar Ivan Tibau i Miquel Masoliver, els dos dissidents que posteriorment van saltar el mur de la por i van renunciar a jugar amb l'equip estatal per defensar els colors de la selecció de Catalunya

Joan Martí
 BARCELONA

Des del punt de vista sobiranista català, el triomf d'Espanya en el mundial 2001 d'hoquei sobre patins amb una final heroica contra l'amfitriona Argentina, presenta la lectura de la dissidència posterior i de l'èxit contundent d'un grup de jugadors formats a casa nostra. Tots els gols marcats pel conjunt que aleshores dirigia Catxo Ordeig en el partit decisiu els van fer dos jugadors –Miquel Masoliver i Ivan Tibau– que, posteriorment i exercint el seu dret a decidir, van anunciar que deixarien de pertànyer a la selecció espanyola perquè volien defensar els colors de la selecció catalana.

El partit entre l'Argentina i Espanya va finalitzar amb empat a dos gols. Van marcar els catalans Masoliver (0-1, 26') i Ivan Tibau (1-2, 32') i els argentins Cairo (1-1, 27') i Panchito Velázquez (2-2, 37'). En el temps afegit ningú no va marcar i, en els penals, el gol solitari d'Ivan Tibau va significar el títol per a l'equip espanyol, que feia 12 anys que no el conqueria i que el va obtenir en l'entorn més esquerp possible. El pavelló Aldo Cantoni era ple de gom a gom amb uns 8.000 espectadors –les cròniques, pel que fa al públic i capacitat, són força variables– i al davant tenia una de les millors seleccions argentines de la història, comandada llavors per l'hàbil Panchito Velázquez –anarquia i genialitat en estat pur–, però amb jugadors de la talla dels germans Páez i Gaby Cairo, tots ells estendards al Barça gloriós de Carlos Figueroa que va arrasar en la lliga estatal i a Europa. El grup, format exclusivament per catalans, va contrarestar el talent local i el fervor del públic sud-americà amb una bona tàctica i una gran capacitat defensiva basada en el

La selecció espanyola, formada íntegrament per jugadors catalans, amb el trofeu de campions del món ■ DIARIO DE CUYO / EFE

sacrifici. L'excessiva dependència de Panchito tampoc no va ajudar els sud-americans, que van renunciar a altres fórmules més col·lectives que també haurien pogut ser vàlides.

Canvi de tendència

Sigui com vulgui, el fet és que la glòria espanyola no tan sols va arribar gràcies a un equip exclusivament format per catalans que iniciava una trajectòria brutal d'èxits després de la patacada, precisament contra l'Argentina, del mundial 1999 a Reus, sinó que els gols, la materialització del domini, els van signar dos jugadors que més tard van fer un pas endavant, un pas que ara, en el moment social que vivim de trencament polític, so-

Una vegada més, la glòria espanyola va arribar gràcies a un equip format només per catalans

cial i sobretot econòmic total amb Espanya, caldrà que les noves generacions comencin a plantejar-se. L'època de la puta i la Ramoneta s'ha acabat. Ha arribat l'hora de mullar-se i prendre decisions segurament difícils, massa cops malauradament mediatitzades per la importància dels recursos econòmics que perceben els jugadors gràcies a la seva aportació a les seleccions espanyoles. Tot ple-

gat, en el marc d'un esport que ja era prou modest i que ara fa camí cap a la misèria tret de les excepcions que suposen clubs grans com el Barça i el Liceo.

El mundial obtingut per la selecció espanyola va reafirmar la renovació impulsada pel tècnic Catxo Ordeig, que ja havia fet molts canvis en l'uropeu del 2000. Amb la saba nova introduïda, l'equip va apuntar una tendència guanyadora majestuosa que encara perdura i que l'ha convertit en un model d'alt rendiment, ara amb Carles Feriche, un altre català, a la banqueta, amb triomfs també en els mundials del 2005, 2007, 2009 i 2011 –va tornar a assaltar l'estadi Aldo Cantoni superant de nou l'Argentina en la gran final

amb Trabal i Pedro Gil encara supervivents del 2001– i també en la resta de campionats d'Europa disputats. Només se'ls va escapar el campionat del món del 2003 jugat a Portugal. Els lusitans van exercir d'amfitrions amb un equip de pes i es van endur la victòria.

Una vegada més amb una gran majoria de jugadors catalans, Espanya lluitarà del 20 al 28 de setembre a Angola contra els mateixos de sempre per sumar un nou títol mundial en una competició en què parteix com a favorita amb el permís de l'Argentina i també de Portugal, que es conjura per obtenir un altre títol deu anys més tard. Catalunya, que seria la màxima favorita, continua vetada. ■

Aportació catalana a la glòria espanyola

reure res

Guillem Trabal

Demarcació.....Porter
Equip actual.....Benfica
Naixement.....Masies de Voltregà

Víctor Agramunt

Demarcació.....Porter
Equip actual.....retirat
Naixement.....Flix

Ramon Benito

Demarcació.....Defensa
Equip actual.....Retirat
Naixement.....Tordera

Lluís Teixidó

Demarcació.....Defensa
Equip actual.....Manlleu
Naixement.....Masies de Voltregà

Eloi Gaspar

Demarcació.....Defensa
Equip actual.....Sant Feliu
Naixement.....Barcelona

Pedro Gil

Demarcació.....Davanter
Equip actual.....Valdagno
Naixement.....Sant Sadurní

Alberto Borregán

Demarcació.....Davanter
Equip actual.....Retirat
Naixement.....Barcelona

Ivan Tibau

Demarcació.....Davanter
Equip actual.....Retirat
Naixement.....Lloret

Guillem Cabestany

Demarcació.....Davanter
Equip actual.....Retirat
Naixement.....Sant Pere de Riudebitlles

Catxo Ordeig (tècnic)

Trajectòria. Va ser seleccionador espanyol entre el 2000 i el 2005.
Equip actual.....Espanya sub-17
Naixement.....Sant Hipòlit de Voltregà

El com i el quan de les renúncies

Ivan Tibau ha estat capità de Catalunya des del campionat del món B de Macau 2004 fins a la seva retirada de la selecció catalana el 29 de desembre de 2007, coincidint amb el partit que va enfrontar Catalunya amb l'equip mundial del Reno World All Stars. Pocs dies abans, el 24 de desembre, Tibau va rebre un acte d'homenatge a la seu de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya. El 19 de setembre de 2003, l'actual secretari de l'Esport de la Generalitat, va anunciar que no tornaria a jugar amb la selecció espanyola, tot i que la catalana no pogués competir oficialment. La decisió, també considerada pel porter català Jaume Llaverola, va ser presa després de la seva exclusió de la convocatòria del mundial de Portugal argumentada, segons els jugadors, per haver de-

mostrat sempre preferència a jugar amb la selecció catalana en lloc de l'espanyola. Les declaracions li van costar l'expulsió.

El dret de llibertat individual que va exercir Miquel Masoliver, per la seva banda, va provocar un gran enrenou mediàtic i polític. Carles Ferriche, el seleccionador estatal, el va convocar per jugar l'Europeu de Monza del 2006 amb Espanya. L'osonenc hi va renunciar perquè considerava que la seva etapa en la selecció espanyola s'havia acabat – "ho havia guanyat tot, i era el moment de guanyar amb Catalunya"-. L'amenaça d'una inhabilitació d'entre dos i cinc anys –salvatjada legal–, però, el va obligar a fer marxa enrere a contracor, és clar. Llavors la federació espanyola el va desconvocar, una solució salomònica.

Bàsquet. 37è Mateu Pell. Aquest vespre ja arrenquen les semifinals, masculines i femenines, al pavelló de la Farga de Banyoles

L'Adepaf i la Bisbal, cap a les semifinals

EL 9
GIRONA

Les semifinals masculines del Mateu Pell han quedat definides després de disputar-se els quarts, aquest dimecres. L'Adepaf i la Bisbal han estat els dos equips de primera catalana –d'un total de set– que han aconseguit el bitllet per a la fase final, que es disputa des d'avui i fins diumenge al pavelló de la Farga de Banyoles. Els dos equips de copa Catalunya, el Salt i el Sant Narcís, hi accedien directament. Els figuerencs, després del descens de copa Catalunya, van imposar-se còmodament al Palamós, a qui dominaven per 48-34 a mitja part. Li van acabar guanyant tots els quatre quarts. Demà s'enfrontaran al Sant Narcís a semifinals. L'altra ja es disputarà avui entre el Salt i la Bisbal. Aquests últims es van desfer del CESET a domicili, en un final boig en què els locals van estar a punt de remuntar 9 punts en el dar-

El programa

MASCULÍ

Avui (a Banyoles)
22.00: Salt - Bisbal
Demà (a Banyoles)
17.00: Sant Narcís - Adepaf
Diumenge (a Banyoles)
18.00: final

FEMENÍ

Avui (a Banyoles)
20.00: GEiEG - Uni Girona B
Demà (a Banyoles)
19.00: Banyoles - Olot
Diumenge (a Banyoles)
20.00: final

rer minut. Finalment, la Bisbal va resistir. Es dona la casualitat que els dos finalistes del curs passat –el Quart (EBA) i el Blanes (2a catalana)– no han participat en aquesta edició.

En categoria femenina, s'ha passat directament a la fase final. Els dos equips de copa Catalunya (GEiEG i Banyoles) parteixen com a favorits davant l'Uni Girona B i l'Olot. Les grupistes es van imposar el 2012. ■

90 ADEPAF: Macau (15), Dorca (3), Pascua (14), Quintana (17), Oliva (23) -cinc-; Alonso (12), Vizcaíno, Orduña (5) i Juanola. 4 triples: Macau, Orduña, Pascua i Quintana. 19/31 tirs lliures. 20 faltes. Eliminat: Quintana.

70 PALAMÓS: Gubert (10), Iruela (11), Juanola (8), Serra (2), Carreras (5) -cinc-; Martinech (8), Brazo (13), Garcia, Jordà (9), Nicolás (12) i Latorre. 4 triples: 2 Brazo, Iruela i Carreras. 14/19 tirs lliures. 30 faltes.

PARCIALS: 22-13, 26-21; 33-18 i 19-18.

63 CESET: Planas (9), J. Fernández (5), Boumaftah (10), Dubé (13), Samsó (1) -cinc-; D. Fernández (13), Raves (8), Blanch, Bosch i Serrat (4). 7 triples: 3 Planas, 2 Dubé, D. Fernández i Boumaftah. 7/13 tirs lliures. 29 faltes.

66 BISBAL BÀSQUET: Castillo (4), Soler (6), Mitjà (2), Nieto (31), Poch (11) -cinc-; Sansabrià (9), Miralles (3), Pujada, Oliva i Jacomet. 2 triples: Nieto i Sansabrià. 20/26 tirs lliures. 22 faltes.

PARCIALS: 19-11, 7-16; 19-18 i 17-21.

Natació. Miquel Suñer intentarà fer la travessa entre Roses i el Port de la Selva, de 32 km

Vol obrir una nova ruta a la Costa Brava

EL 9
ROSES

El nedador de llarga distància Miquel Suñer vol obrir una nova ruta a la Costa Brava i avui, a partir de les set del matí, intentarà fer la travessa entre Roses i el Port de la Selva fent la volta sencera a la penín-

sula del cap de Creus. La travessa és de 32 quilòmetres i, si la culmina, serà la més llarga de Catalunya. El nedador del GEiEG ho farà en la modalitat *non-stop* i sense neoprè. Les principals dificultats seran la distància i els forts corrents. La intenció és fer la ruta en unes deu hores. ■

La programació d'esports

TELECINCO / 20.30 h

Deixar el mundial a tocar

La selecció espanyola de Vicente del Bosque vol continuar amb les seves bones sensacions al camp i encetar la seva classificació per al mundial que es disputarà al Brasil l'estiu de l'any que ve. Després d'haver guanyat França a París (0-1) en l'últim partit i situar-se líder de grup, Espanya visitarà Finlàndia, una selecció amb la qual va empatar (1-1) en el partit d'anada, a Gijón.

TELEDEPORTE / 16.00 h

La Vuelta passa per Catalunya

La Vuelta a Espanya enceta la tretzena etapa, que conforma un recorregut de 169 quilòmetres entre les localitats catalanes de Valls i Castelldefels. És una etapa de contrastos, amb la pujada pel dur Rat Penat, port de primera categoria i 4,3 quilòmetres al 10,6 %, a 50 quilòmetres per a la meta. A partir de llavors el perfil és pla, però hi ha perill de vent perquè es corre prop de la costa.

Esport 3

- 09.55 **Automobilisme.**
- 11.35 **Discovery atlas: descobrint Rússia.**
- 12.19 **Experimental.**
- 12.44 **Rutes per Euskal Herria.**
- 13.10 **L'Àsia culinària.**
- 13.55 **Automobilisme.**
- 15.35 **Els Pirineus des de l'aire.**
- 16.03 **L'aventura pakistanesa de la Saira Khan.**
- 16.54 **Els 60 animals més perillosos del món.**
- 17.22 **Món animal.**
- 17.52 **Entranyes bestials.**
- 18.40 **Rutes per Euskal Herria.**
- 19.30 **Esport Club.**
- 19.55 **Handbol. FC Barcelona - Naturhouse La Rioja.**
- 21.30 **Automobilisme.**
- 22.25 **Futbol internacional. Colòmbia - Equador.**

Barça TV

- 11.30 **Porta 104.**
- 12.00 **Temps de joc. Barça - Sevilla.**
- 13.45 **Porta 104.**
- 14.00 **Barça notícies.**
- 14.30 **600". Barça - Sevilla.**
- 14.45 **Porta 104.**
- 15.15 **600". Barça - Sevilla.**
- 15.30 **Estació Camp Nou.**
- 16.00 **Barça notícies.**
- 16.30 **Quina Penya!.**
- 17.00 **El partit del Barça. Tenerife - Barça B.**
- 18.45 **600". Barça - Sevilla.**
- 19.00 **Jugadors de llegendes.**
- 19.30 **ADN Barça.**
- 20.30 **Quina Penya!.**
- 21.00 **Temps de joc. Barça - Sevilla.**
- 22.45 **Porta 104.**
- 23.00 **Promeses.**
- 23.45 **600". Barça - Sevilla.**

Sportmanía

- 12.15 **Footbrazil.**
- 12.45 **Fútbol brasileño. Cto. Nacional. Corinthians - Flamengo.**
- 14.19 **NCAA. Wichita State - La Salle (Semifinal).**
- 15.35 **Casa Club: Champions Tour 2013.**
- 16.35 **Bundesliga. Eintracht Frankfurt - Borussia Dortmund.**
- 18.15 **NFL. Denver Broncos - Baltimore Ravens.**
- 22.00 **MLB Player Poll.**
- 22.30 **FIFA Fútbol Mundial.**
- 23.00 **Atletismo. Diamond League: Previa Bruselas.**
- 23.30 **Atletismo. Diamond League: Bruselas. Bèlgica.**
- 01.30 **Premier League. Cardiff - Everton.**
- 03.15 **Casa Club.**

Eurosport

- 08.30 **Tenis. Obert dels Estats Units. Homes. Quarts de final.**
- 10.00 **Snooker. Semifinals.**
- 12.00 **Tenis. Obert dels Estats Units. Homes. Quarts de final.**
- 15.00 **Ciclismo. Vuelta a España. Etapa 12.**
- 16.00 **Ciclismo. Vuelta a España. Etapa 13.**
- 17.45 **Tenis. Obert dels Estats Units. Final. Dobles.**
- 19.45 **Tenis. Obert dels Estats Units. Dones. Semifinals.**
- 21.00 **Tenis.**
- 21.05 **Tenis. Obert dels Estats Units. Dones. Semifinals.**
- 23.45 **Tenis. Obert dels Estats Units. Homes. Quarts de final.**

C + Fútbol

- 11.00 **Premier League. Norwich - Southampton.**
- 12.45 **Goles Serie A.**
- 13.00 **Premier League.**
- 14.00 **Bundesliga. Borussia M'Gladbach - Werder Bremen.**
- 15.45 **Goles Premier League.**
- 16.00 **Serie A Show.**
- 16.30 **Footbrazil.**
- 17.00 **Liga holandesa. PSV - SC Cambuur.**
- 18.45 **El día después.**
- 19.55 **Premier League. Manchester City - Hull City.**
- 21.40 **Fiebre Maldini.**
- 22.50 **Premier League World.**
- 23.20 **Liga holandesa. Feyenoord - Roda.**
- 01.05 **Liga argentina. Torneo Inicial 2013. Vélez - Newell's. Directe.**
- 03.05 **Serie A Calcio. Juventus - Lazio.**

Teledeporte

- 11.30 **Triatlón. Campionat d'Espanya mitja distància.**
- 11.45 **Balonmano. Bera Bera - BM Rocasa ACE Gran Canaria.**
- 13.15 **Vela.**
- 13.30 **Motociclismo. Campionat de Nurburgring.**
- 16.00 **Ciclismo. Vuelta a España. 13a etapa. Valls - Castelldefels. Directe.**
- 18.10 **Fútbol playa. Final lliga europea. Rússia - Portugal.**
- 19.30 **Hípica. Concurs salts.**
- 20.30 **Madrid 2020.**
- 21.00 **Ciclismo. Vuelta a España. 13a etapa: Valls - Castelldefels.**
- 22.30 **Fútbol playa. Espanya - Suïssa.**
- 23.30 **Vela.**

Gol T

- 11.30 **Copa Sudamericana. River Plate - San Lorenzo.**
- 13.30 **Arsenal TV. Especial Gareth Bale.**
- 14.30 **Copa Sudamericana. River Plate - San Lorenzo.**
- 17.00 **Directo gol previa.**
- 18.00 **Multigol Mundial 2014.**
- 22.45 **Directo gol post.**
- 23.15 **Clasificación Mundial 2014. Georgia - França.**

Canal + Liga

- 10.15 **Liga Adelante. Sporting - Mallorca.**
- 12.00 **Footbrazil.**
- 12.30 **Premier League. Arsenal - Tottenham.**
- 14.15 **Fútbol por el Mundo.**
- 15.00 **Emigrantes.**
- 15.30 **Liga BBVA. Espanyol - Betis.**
- 17.15 **Goles de primera.**
- 17.30 **FIFA Fútbol Mundial.**
- 18.00 **Serie A Show.**
- 18.30 **Liga BBVA. Sevilla - Màlaga.**
- 20.15 **Fiebre Maldini.**
- 21.30 **Liga BBVA. Osasuna - Vila-real.**
- 23.15 **Goles de primera.**
- 23.30 **Emigrantes.**
- 00.00 **Especial Liga: Especial Real Sociedad.**
- 00.30 **Liga BBVA. Real Sociedad - At. Madrid.**

C + Deportes

- 09.25 **WNBA+. Minnesota - Los Angeles.**
- 11.00 **MLB. Boston - Detroit.**
- 13.30 **NFL. Denver Broncos - Baltimore Ravens.**
- 17.00 **Vela Panorama.**
- 17.20 **Transworld Sport.**
- 18.15 **NCAA. Wichita State - La Salle (Semifinal).**
- 19.30 **Atletismo. Diamond League: Previa Bruselas. Directe.**
- 20.00 **Atletismo. Diamond League: Bruselas. Bèlgica. Directe.**
- 22.15 **PGA Tour Inside 2013.**
- 22.45 **Academia Canal+ Golf.**
- 23.00 **MLB Player Poll.**
- 23.30 **NCAA. Indiana - Syracuse.**
- 01.00 **NBA Classic Game.**

C + Champions

- 11.15 **Bundesliga. Stuttgart - Hoffenheim.**
- 13.00 **Serie A Show.**
- 13.30 **Serie A Calcio. Chievo - Nápoles.**
- 15.15 **Footbrazil.**
- 15.45 **Goles Serie A.**
- 16.00 **Major League Soccer. Philadelphia Union - Montreal Impact.**
- 17.45 **Goles Liga holandesa.**
- 18.00 **FIFA Fútbol Mundial.**
- 18.30 **Serie A Show.**
- 19.00 **Premier League. West Ham - Stoke City.**
- 20.45 **Footbrazil.**
- 21.15 **Liga holandesa. Groningen - Ajax.**
- 23.00 **Weekly Champions.**
- 23.30 **Especial Liga: Especial Real Sociedad.**
- 00.00 **Serie A Calcio. Roma - Hellas Verona.**

Emporta't

EL9

amb tu

Per només 36 €/any

iPhone **Android**

Accés lliure a totes les informacions i classificacions

Podràs comentar les informacions i els articles d'opinió

www.el9.cat

Available on the **Google play** **App Store**

Fes-te'n subscriptor

Juga amb EL 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.

La fórmula pel 2014, la feina ben feta

El Circuit de Catalunya acollirà una de les curses del mundial de fórmula 1 del 2014 segons es desprèn del calendari provisional que ahir es va filtrar als equips al circuit de Monza. Cal dir que el calendari és provisional perquè encara

s'ha de completar amb algunes curses que estan pendents de concretar, però no és gens probable que una cursa que ja hi figura acabi sent retirada, si no és per una causa de força major. Per tant, es pot afirmar que Montmeló té assegurada la cursa de l'any vinent i es reafirma d'aquesta forma la voluntat expressada pels responsables del circuit que garantien la permanència del gran premi en territori català. De fet, cal dir que el manteniment de la fórmula 1 a casa nostra, amb un contracte en vigor fins al 2016, seria el premi a

una feina rigorosa i modèlica feta des del circuit català amb el director general de l'equipament, Salvador Servià, al capdavant. I també a l'encertada decisió d'implantar Barcelona en el gran premi amb un suport municipal de la capital catalana, que ha estat fonamental econòmicament i en projecció. Una aposta de futur arrelada en plantejaments rigorosos que malauradament s'han trobat a faltar en altres seus que han tingut un impuls massa artificial i buscant el rèdit polític, com la de València, que a hores d'ara no figura enlloc.

LA PENÚLTIMA

El futur en positiu

Témer perquè el teu equip té bons jugadors de futbol. Pot semblar del tot una incongruència, però en els dies que corren, és tota una realitat a Bilbao. Vist el precedent de Javi Martínez i els últims dies de mercat amb el cas Ander Herrera, a l'Athletic li sortiria més a compte que la lliga espanyola assumís un sistema com el que impera a Anglaterra o a Itàlia, en què no hi ha clàusules de rescissió, en què el preu dels futbolistes el posa cada club. I per a l'Athletic els seus futbolistes no tenen preu, són únics, ja es diguin Herrera, Muniain, Susaeta –internacionals–, Gurpegi, Ekiza o Iraizoz.

En tot cas, les normes són les que són. I com a tals s'han d'assumir. No sé si a Bilbao s'havien trobat en una tessitura similar en el passat, submergits en aquesta sensació de fragilitat dins d'una estructura futbolística global de la qual l'Athletic intenta desmarcar-se amb les seves particularitats. San Mamés va veure volar en el seu dia Julio Salinas i Andoni Zubizarreta rumb a Barcelona i Rafa Alkorta, a Madrid, però sempre ha tingut els casos de Julen Guerrero i de Joseba Etxeberria com a paradigmes. Dos futbolistes excepcionals que es van quedar al club per convicció.

Ara bé, ho deia l'altre dia Manu Sarabia a la Cadena SER, avui Londres, Munic, Manchester i Torí són molt més a prop del que eren aleshores. El futbol és avui dia un mercadeig constant, i pretendre que els futbolistes de l'Athletic no en siguin part em sembla una utopia. I no per això crec que s'estimin menys el club, sinó que s'estimen més a ells mateixos. I qui no...

Entenc que és un tema complicat i que l'amor propi dels aficionats biscaïns fa que tot plegat sigui difícil d'acceptar. Situacions com les que s'han viscut amb Ander Herrera en els últims dies són autèntiques catàstrofes a Bilbao. Se'n parla, s'especula i tot desemboca en els fonaments de la qüestió: la filosofia de l'Athletic pot ser vigent en el futbol modern? El que semblava un tema tancat en el primer any de Bielsa a la banqueta, torna a ser conversa de bar. I que consti que a mi Herrera em sembla un futbolista majúscul, de tècnica exquisida i alhora acostumat a

Muniain i Herrera, dues de les peces més cotitzades de l'Athletic ■ F. CASALS

jugar a les trinxeres, sobretot en la seva etapa al Saragossa; un futbolista que el Barça necessitarà aviat i que, òbviament, urgia al Manchester United, però potser se n'ha fet un gra massa. Perquè la pèrdua futbolística hauria estat majúscula, sí, però encara ho és més si el club i l'entorn ho propicia. Crec que l'Athletic ha d'estar preparat per a aquestes coses, i ara mateix no ho està, i aviat algun equip tornarà a buscar Herrera. I al darrere hi ha Muniain. I Laporte...

I ja avanço ara que la vida continuarà, i si ho farà de millor o pitjor manera és a les mans de l'Athletic, en la seva capacitat per assumir la seva realitat. Òbviament, l'objectiu ha de ser fidelitzar el futbolista, intentar que la seva màxima aspiració sigui jugar tota la vida al club de la seva ciutat, una institució que d'altra banda paga molt bé; apostar que amb Javi Martínez, Llorente, Herrera i Muniain junts en un mateix equip es podien repetir temps millors, però que en un present com el que tenim les possibilitats que el

peix gran es mengi el petit són latents.

Ser previsor. Veient la falta d'oferta en un mercat reduït, apuntar amb perícia. Preparar a consciència el futur, fixar els relleus dels que avui són els teus referents, tenir-los preparats. El Bilbao Athletic va estar a punt de pujar a segona divisió, cosa que hauria estat una gran notícia per a la institució el curs passat, i el juvenil A que va visitar Barcelona en la copa del Rei sense res a envejar a cap altra institució al món. I qui sap, dins d'una hipotètica i dramàtica marxa d'Ander Herrera –previ pagament de la clàusula de rescissió, una posició lícita i encertada–, s'obriria un ventall d'oportunitats com ara donar el relleu futbolistes de talent com ara Erik Morán i Íñigo Ruiz de Galarreta. Òbviament, mai és senzill perdre els teus millors actius, però personalment prefereixo fugir d'una mirada apocalíptica. I crec que l'Athletic faria bé d'actuar en positiu, el club i la gent. Més que res perquè aquesta és la realitat amb la qual han de conviure.

Tot i ser una situació difícil d'assumir, l'Athletic ha d'abandonar la mirada apocalíptica davant la sortida d'algun dels seus millors actius

Sergi Hernández

PER QUÈ LA PILOTA ÉS RODONA?

Xavi Torres

Madrid, Tòquio, Istanbul..

Catalunya podria competir en els Jocs del 2020 amb les seves seleccions per primera vegada, i en el supòsit que els seus esportistes guanyessin una medalla, la bandera i l'himne en serien protagonistes

Imatges de les delegacions i dels actes que van fer ahir les tres candidatures als Jocs del 2020: Madrid, Tòquio i Istanbul ■ EFE / AFP

Demà hi haurà ball de bastons a Buenos Aires. El Comitè Olímpic Internacional escollirà la seu dels Jocs del 2020 i, per tant, les tres ciutats aspirants exposaran les seves darreres estratègies per aconseguir la victòria final. L'èxit garanteix tants diners que no hi haurà prou racons per mirar de *convèncer* els representants dels comitès votants. Es veu que qui ha fet l'agost és el sector fabricant de sobres...

A Catalunya hi ha soroll sobre això i, fins i tot, una convençuda colònia proturca i projaponesa cada cop més activa i crítica contra Pau Gasol, Mireia Belmonte, Ona Carbonell, Jennifer Pareja, Joan Llaneras, Ander Miram-

bell i Joel González, els esportistes catalans que formen part de la delegació espanyola que ha viatjat a la capital argentina per mirar de donar suport a la candidatura de Madrid. Acceptant que totes les opinions són respectables i que qualsevol gest d'un esportista ajuda a la difusió de la causa catalana i, fins i tot, que en aquesta història col·laborem tots els catalans amb els nostres impostos (i si guanyen, hi continuarem col·laborant), la veritat, deixeu-m'ho dir, que el COI faci el que li doni la gana. Em fa l'efecte que aquesta no és la nostra guerra i que demà farem vida prescindint de la qüestió. Si alguna cosa està deixant clara el procés sobiranista és el carà-

ter inclusiu de la proposta, i amb aquest esperit hauríem de caminar mirant de millorar el nostre escenari sense desitjar cap mal a ningú. Els seus objectius són seus; els nostres s'han de dirigir cap al referèndum del 2014 i, si tot va bé, la proclamació de l'Estat propi com abans millor, si és possible sense haver d'arribar a les eleccions del 2016.

En aquest context, Catalunya podria competir en els Jocs del 2020 amb les seves seleccions per primera vegada, és a dir, amb plena normalitat i, per tant, en la desfilada, i en el supòsit que els seus esportistes guanyessin una medalla, la bandera i l'himne també en serien protagonistes. A Madrid.

Preciós, oi? Per cert, que si tot acaba bé Barcelona deixaria de ser subseu de futbol i caldria que busquessin un altre espai. I si guanyessin Tòquio o Istanbul, l'alegria seria diferent? No, seria enorme, però, ja posats, la capital espanyola és aquí mateix i el desplaçament per als aficionats catalans seria molt més barat i senzill.

Queden cinc dies per fer la Via Catalana. Que ningú trobi una excusa per quedar-se a casa, perquè cada pas ens acostarà a l'objectiu. Bé el Barça deixant que la cadena passi pel Camp Nou (és una fotografia de gran impacte), bé la Plataforma Pro Seleccions Esportives Catalanes per la gestió. Seguim tenint pressa...

Estrenem pàgina web !!
www.elreidelarajola.com
Podràs veure més de 300 models

EL REI DE LA RAJOLA

Tel. 902 909 500
El supermercat més gran en gres i rajola
+ de 220 models en estoc

Nova botiga N-II Km 680 PALAFOLLS entre Tordera i Malgrat C. N-II Km 726. Medinyà - C. de la Canya 159. Olot. - 20 Rue d'en Cavailles. Le Boulou

Moble panda 80 cm

159 €

Roble blanc 80 cm

159 €

PLATS DE DUTXA DES DE 49€

PLAT DE DUTXA · 140X80

299 €

EXTRAPLA

Plat de dutxa · 170x75
es pot tallar a mida!!

D'ULTIMA GENERACIO

349 €